

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Super lob partes III et IV, libri 11-22 - Cod. Aug. pap. 17

Gregorius <XII., Papa>

[Reichenau], [14. Jahrh.]

Liber XVII

[urn:nbn:de:bsz:31-83309](#)

respectu eius ardebit et
 metuit ruitu eius tempe-
 tas valida huc sophom
 ab ppia deuictat dices
 Quia e dies dm magis
 iuxta t velox nimis flo-
 diei dm amara tribula-
 bit ibi fortis dies nec di-
 es illa dies tribulacionis
 et angustie dies talami-
 tatis et miserie dies te-
 nebrium et caliginis di-
 es nebulae et turbibus
 dies tubae t clangoris
 terror ex quo distracti
 exambus que sophomias
 tuba beata iob temerum
 appellat Rue iobel quod
 sideras ait Conturbare
 oes habitatores terre
 quia venit dies dm quia
 ipse est dies tenebris
 t caliginis dies nubibus t
 turbibus magis enim dies
 dm t tremulus ualde et
 quis sustinebit eum Sed
 quia impossibilis sit ataq
 insidiosus illa magnitu-
 do que in ista onusione
 ueteris e bni ut tuq ppe
 dm si pmi aduetq pon-
 dera solutio q siderat
 pensam Certe ut nos
 a morte redimet mori
 dñs dedit et deferru me
 tam in suo cope penas
 q tolerauit Rui p qna
 ad centrum patibulu puei

et teneri gspui illu-
 di alapis tedi se pculit
 Ecce ad quata ppter nos
 uenire pbra qsentit t
 tn p qna se teneri pmit
 teret psecutores suos
 requisuit dices Rue
 querit Cui illico respo-
 detes dixerit Glymnis
 Zarenus Rui cpet
 dicit ego suu voce solu-
 mo mitissime responis
 edidit et armatos psecu-
 tores suos pting i terret
 stravit Rui ergo factu-
 reg e tu uuditatu ve-
 nerit qui una uoce hos-
 tes suos pculit etiam
 tu uuditado uenit Rui
 est illud iudicium q i mor-
 talis operit qui in una
 uoce no potuit ferre mo-
 riturum Rui ergo nam
 toleret cuq t ipu no po-
 tut miasuetudo tolleri
 Considet ergo uic
 sancta et dicat Cu uix
 patua stilla fmonu ei
 audierimq quis poterit
 tombeu magnitudinis
 illius intueri Et sic e
 fmb libri xviiij qni
 pte liber xvijg

lib xvij

pernq in sacro eloquio
 sic non ita mistica
 describitur ut tame uixta
 narratio historica pla-
 ta inde autem q sepe dicta

alia in eadē hystorica nō
racōne p̄mpta sūt p̄
que sup̄ficiēs hystorice
tūcta cassetur que dū
in hys m̄thil hystoricū
responat aliud i eis in
quicq; lettore cogunt
hys em̄ dictis que apta
coedimq; cū int̄iecta ali
qua obstruq; tuerimq;
quasi quib;da stimulis
pungit ut ad aliqua
altiq; intelligendā vigile
et obstruq; plata-sentia^{vuit}
ea etiā que apte dicta
putauit Cū ergo b̄tus
iob de fmoē dīm & ma
gnitudine sombre loq
ret eisde ubi p̄m̄us
subm̄fext Addidit quoq;
iob assūmes pabola sua
& ait Quo p̄ferto usu
ondit hys st̄issimū voci
dicta quia m̄sticē s̄int
plata dū pabola i s̄litu
do assūpta narrat ab
eo qui m̄thil inferius
qua opacōne ad s̄ilitu
dīmē loquit Absit em̄
ut hoc loco pabola illud
musice orfanū feciat Regz em̄ s̄as ē crederē
q; in afflictōe penarū
uteret musif cū p̄st̄p
tina sua verita dicit
musica i luctu i portua
narrat Noiata ergo
pabola ecce textu tpo
loquete iā distinq; ne

upta textū tatu modo
eius uerba p̄semq; Ad
ea itaq; s̄ilitudine cūta
trahenda sūt q̄ si qua
te etiā designat Et
in ipso quide l̄dūcomis
exordio dicta apta p̄
lata sūt s̄i subiunct ob
st̄u i orib; t̄plicat Na
plana ut solet locutio
m̄thoat s̄i ubi sua p̄ mis
ticōs sensa grauida nar
ratoe sumat itaque
vuit Rūte dīs qui abstu
lit iudicū meū et om̄p
qui ad amaritudine qd
dipit aīaz mēa Rūte
m̄thiū uerbis b̄tus iob
et sua narrat et s̄tē et
desie tēpora afflictionis
misit Q̄niquib; apte m̄
fidelū p̄uicatia p̄m̄t
et p̄feturoris aācitudine
pturbat Duob; nāque
modis temptari etiā ab
adūstrib; solet ut videli
tet p̄feturoris aut ubi
patiat aut gladiis Etā
uero etiā sumope ha
bere sapiā; et patiētā
studet s̄i exerceat eius
sapiā cū temptat ubi
exerceat eius patientia
cū temptat gladiis Rūte
nō de ea p̄feturōe loq;
t̄qua nō gladiis s̄i fals
assercomis lacescit
adultos aut nouis qui en

thac vita aliqua ad usum
 paciunt deū eē nō credit
 nō nulli uero estimat s̄
 res huānas m̄ me cura
 re Deillib̄ quippe p̄dō
 dicit Dixit mis̄p̄ies in
 corde suo nō ē deoq̄ q̄st̄
 uero ap̄t̄ eū dicit dicit
 Quo mō sit deo et si ē s̄a
 in excelsō Et r̄usq̄ Et di
 pecut̄ nō uidebit dñs n̄
 intelliget deo iacob Vic q̄
 iste ste eccl̄ tipū tenet̄
 ip̄d̄ afflictōis sua aāra
 tuine q̄stitut̄ ḡtra ut sp̄
 respondit Rā quia cōcīa
 uita h̄t̄ mōr̄ nō h̄t̄ ut deū
 ē fatet̄ aut̄ v̄iuit deub̄
 ut v̄o t̄ res huānas cura
 re phibet̄ subdidit quia
 absulit iudicū meū et ad
 aaritudinē adduxit aāz̄
 meā q̄sta em̄ q̄ patit̄ nō
 casu se p̄peti s̄ deo oīa dis
 ponete testat̄ n̄ceptatoi
 suo aāstudib̄ sue ptata
 tribuit̄ s̄ auctoī Sut nā
 q̄z q̄ dyaboloq̄ līz̄ afflictōis
 iustorū semp̄ appetat t̄n̄
 si ab auctoī mō ptate nō
 accepit ad teptatoī articu
 lu nullat̄ q̄ualest̄ līz̄
 et oīs volūtas dyaboli t̄
 iusta et t̄n̄ p̄mittē deo
 oīs ptas iusta Ep̄ se om̄
 teptare quoslibet̄ iuste
 appetit s̄ eos qui teptati
 sūt̄ et p̄t̄ teptadi nō n̄

teptari deo iuste p̄mittit
 v̄n̄ ecū libris regū de
 dyabolo st̄ptu ē quia sp̄us
 dñm malḡ r̄uebat̄ iāul
 Nobi iuste querit̄ si deū
 t̄re ē malḡ si malḡ t̄re dñm
 deū dicit̄ Ez duduī ubis
 q̄phesa ē ptas iusta idia
 bolo et uolūtas iusta
 Rā t̄ ip̄e d̄ sp̄us malus
 p̄ neq̄ssimā volūtate et
 idem sp̄us dñm p̄accepta
 iustissimā ptate Bene
 ergo d̄ v̄iuit dñs qui
 ab studiū iudicū meū et
 om̄p̄ qui ad aāstudieū ad
 duxit aāz̄ meā q̄z et si
 hostis sequit̄ qui ferire
 appetit tator tame est
 qui t̄ ad aliquid p̄ualere
 p̄mittit Ez quia stub̄ vic
 ad aliquid iuocata dei ui
 ta se r̄st̄igit audiāq̄ quid
 se se q̄st̄edo subiugit
 Se Rūia donet sup̄ ē
 alit̄ i me t̄ sp̄us dei i
 narib̄ meis nō loquet̄
 labia mea iiquitate nec
 lingua mea meditabit̄
 medaciū Rūia p̄i iusta
 tē hot p̄modū repotes
 medaciū dixit Rā t̄ oī
 medaciū iiquitas ē t̄ oīs
 iiquitas ē medaciū quia
 p̄fecto abequitale discer
 pat q̄sp̄ a uelitate distor
 dat Ez m̄f hot q̄d ait los

cap̄ 3

C̄ de p̄tate dijā. i. 3. 3m
 . 1.

C̄ ure medaciū oīna vitando
 2

et p̄ modū subdidit me
ditari magna distācia
est Nonqua em peius
est medacū meditari quā
loquī Na loquī plexūq;
pr̄cipitacōm e meditari
uero studiose prauitatis
Et quis ignorat t̄quā
distācia culpa distinguū
utrū p̄cipitacōe aliquis
an studio mēciat Oz s̄tus
vīe ut p̄fecte adhuc erat
ueritati nec studio se p̄
hibet nec p̄cipitacōe mē
tiri Quo p̄ope om̄i cauedū
est oē medacū quib; no
nuqua sit aliquid meda
cū geno culpe leuiorib;
ut si quis qua p̄stado mē
ciat Oz q; st̄ptū e Oz
qd metit occidit aut; Et
p̄d̄s oēs qui locut̄ mē
dacū hoc q; medacū ge
nō p̄fecti vīcī sumo p̄
fugit ut nec vita cuq;
libet p̄ eorū fallacia de
fendat ne sue aia nescit
noceat dū p̄stado cdm in
tūt alienie quāq; hoc ipm
p̄tī geno facilime credi
elapari Na si quelibet
culpa loqueti solet p̄ia opa
tōe purgati quanto magis
hoc facile abstergit qua
mē bon op̄is p̄ictas ipa
comitab Nonnulli uero
ex obstitū fallacia conat
affere hoc inedacū geno
no ce p̄ctim maxime q;

illib; metietib; st̄ptū e q;
edificauit eis dñs domos
t̄qua magis r̄ḡp̄e facie
gnostit quid medacū cul
pa mereat Na beuim
tals eorū meritos qui eis
metna potuit vita re
tribui p̄ admixta culpa me
dacū t̄ cena e r̄ḡp̄e facie
declinata ut vita sua q;
merito tueri uoluerit
ea q; fecerit bona r̄cepit
et ultid; qd expectarent
m̄cedis sue p̄mū no h̄a
beret Na t̄ si subtiliter
spendat amde vite p̄t̄
metite sūt no itēcōe m̄
cedis p̄edo quippe coni
te sūt infantū vita terē
m̄cedo sua Et lig itēsta
meto uetus no nulla possit
talia r̄p̄ri pene nuqua
tame hoc ul tale genus
medacū a p̄fecti admis
su studiosi lector ibi m̄
uemet quāuis medacū
quāda tenere vētatis
ymaginē videt t̄ subue
teri forsitan testam̄to
m̄doris culpe eo potuit.
t̄ quo p̄ thauore h̄nrop
victimas ad sacrificiū no
fuit ipa uelitas s̄ combra
uelatis Na t̄ testam̄to
nouo p̄cepti alioeibus
manifestata p̄t̄ne vēta
te p̄ficiq; iustūq; e ut

facta quæda que rullo
 pto vmbre uelut def
 uerut deseramq. Si quis
 vero ptestantu uelq. vlt
 suu tueri mediuu via
 mī illi quibz fortas
 se nouerit dicit nō
 est rexu alienarū captu
 dicat tributoz iurie
 que i frī mī illi qcessa
 sūt sibi nō posse
 Bue oia tuctis liquet
 ta audūsioe uelut in
 sequit que nob̄ in sign
 ificatiōnē sue vmbra p
 porta i uera cāne decla
 rat. Et quia sc̄us vīc nō
 loqui se nec meditari
 mediuu spopondit Hec
 mī i quibz uelut qficiū
 exsequo subiungit Ab
 sit ame ut iustos uob
 iudice donet deficitam
 nō exceda ab innotetia mea
 Ab innotetia quippe excedet
 si bona de malis estimaret
 Salone attestate qui aut
 Cui iustificat ipm et qui
 stepnat iustū ubiqz ab
 horribilis an dñm. Sunt at
 nonnulli qui dñm mala facta
 hom laudibz effixerūt au
 gent q in reperire debue
 rūt. Hinc em pphoz or
 de qui qsumt puluillor
 sub oī cubitu manq et fa
 uit cūculia sub capite
 vmissa etas Ad hoc quip
 p puluilla ponit ut mol

iudic adularibz / 3

Canticum scientia / 9.

top x

101 vita mea. Ut si apte
dicat pueris non debeo ad
culpam precepi qui peccata
re typus formidans. Scilicet
enim non est quod quisquis a
preceptis domini distordat o
pera quoniam ea audit a
corde suo reprehendit atque
infundit quia id quod non fecer
tit memorat. Ne et quo
se excusasse considerat ipse
se latet conscientia accusat
vnde daniel propheta deputatur
dicit. Tunc non infundere di
uersus spiritu maledita tua.
Scruuit namque vnoquisque
infundit quod maledita dei ut
audiendo spiritum que viue
do reprehensum est enim iohannes
voce dicit. Si cor meum non
reprehendit nos fiducia ha
bemus ad deum et propter peti
eximus ab eo atque pie misericordiam.
Ut si dicet. Si id quod precepit
facimus id quod petimus obti
nemus. Valde namque apud
domini utramque haec sibi nece
saria geremus ut et oratione
opacem et opacorem fulcantur
ore. Hinc etenim gemitus
ait. Sacrum viae meae
et queram et exstinx ad
domini leuemus corda mea
cum manibus addomini in celis
viae enim meae strutari
est conscientiam mentis dis
perte. Corda non cum manibus
leuant qui oros sua opes

bub roboant. Ne assidue ob
rat si operari dissimilat
cor leuat et manus nolle
uant. quisque vero operatur et
non orat manus leuat et
cor non leuat. Quicquid ex
quo iohannes voco tunc locum
fiducia et oratio accipit
cum sibi vite prauitas nul
la ostendit. De qua re
te fiducia a sancto uno nunc
dicatur. Neque enim reprehendit
me cor meum et vita
mea. Ut si apte dicat ne
quaqua se fecisse remis
cat. Vnde insus patibus infu
dit. Sed queri potest
quo pacto a corde suo
reprehendi se denegat qui
se peccasse superius accusat
dicit. Peccatum quod faciunt
tibi o custodes hominis. Si ius
tificare me volueris ob
menum quod depravabit me et
scruuit et quia sunt patib
que a iustis vitari non
possunt. et sunt nonnulla que
ecce a iustis vitari possunt
Cuius ex quo cor tunc cor
cupitibili carnem conscientiam
in similitudine cogitacione no
habit ut si usque ad conscientiam
souciam non mergat et
tunc haec ipsa prava cogitacio
peccatorum est. Et in cogitacio
ne existit et infusio
sua autem liberat. Ayens et

admodum lumen

go iustorum et liberae e
a puro ope aliquam in cor
ruit ipsa cogitatio
Et in pto ergo labitur quia
saltus in cogitatione decima
et in unde semetipsa p
modum flendo expoundat
no habet qd omni se separat
quia p consensu cadit fer
te ergo his qui patore
se confessi e nequaq se a
suo corde e phedi qsite
quia et si qua illud for
tasse cogitatio defuit in
qua rectitudinem fortis in
metis certamine restitutio
nitatem Sic ipi m
michi me et aduersari me
quasi iniquus Insatio clo
quid sic et quasi aliqui no
pabilitate porint s puel
tate un e filius videtur
gloriosus eis gloriosus quasi omni
gemitus a pte Un hic qd sic
et quasi p affirmacione
potius qua pabilitate dic
tu videt Quid impiu uo
et tiquid hoc distare no
nunq soler qd ois i pui
tiquid no in oib tiquid
e i pui Quid ipi natus
p infidelis ponit i a pie
tate Religionis alieno In
iquid uero dicit qui pui
tate opis abequitate
distordit ut si fortasse
pne fidei no portat
Beati iusti iob uoce tipi

ta sta etia quia alios
recte fidei traditores
tolerant i pui se habere
faret i mitu sua uo
alios sub p textu fidei
mitu potius i prauis op
bus patit tiquid suu ad
uersarium detestat Si
aut sic t quasi optet ma
git ut pabilitate potius
senatur sta etia eos
quos viuetes conatu
inter se tollerat desiliu
dine i prioru notat Quid
quippe i mitu e qui fidele
se du affirmat uotib
moribus negat Et quia
ai velut i fidei estimat
qui illa speciem potius
vicio praeue autem i pui
nat recte dicit Sic i pui
i mitu me et aduersari
me quasi tiquid At si
apte dicat a me et fide
discrepat qui in ope no
cordat Eg² Quo em
ples e yporta si auare
rapiat t no liberet deg
nia, eius porta q latnia
lingua dicit statutor iusto
no ee appetit s videti
Et idco auare dicit rap
tor est quia du tique
ages desiderat desita
te venerab laude vite
rapiat alieno Studiu
vero ee yportarum solet
ut t quod sunt supponit

De yporta / 5.

et hoc qđ nō sūt eccl̄ia
hoib⁹ īnotestat quate⁹
meſuca ſua pefimatoz
traſeant et p̄nre ſe te
terob actone noīe oñd
Pefuſiuit videri qđ ſut
et aīi oculob homi ſuper
ducta quada īnoterio
honestate ſe veſtunt dñ
recte p̄eugelii vole
mū redeptoris dicit
crepat tu eis dicatur
ve uob⁹ ipoſte quia ſiles
eſtis ſepulcrob de albaſ
que forib⁹ quide appa
rent hoib⁹ ſpernoſa īntq
uero plena ſut oſſib⁹
mortuorū t̄ oī ſp̄ecia
ita t̄ uob⁹ forib⁹ quidem
apparet hoib⁹ iuſti m
t̄ uero eſtis pleni auſ
cia et iniquitate Quo
q̄tra oēb ueracit ſanti
nō ſolu glām ſupra
modū ſuū oīno nō appe
tūt ſi etiā in hoc p̄pm
videri eſtūt qđ ec
meruerit Un ille p̄di
cator egredij verita
tib⁹ q̄tra pſeuđo ap̄loz
loqueb̄ dū ſtutes exi
miaſ op̄atōis ſue p̄di
cipulorū eruditōe na
raret dū tot ſe p̄lū
la tolexaffe toateua
ta pſeuđoē deſcriber
et poſt h̄c uſq; ad t̄cū
celū rūſtūq; imp̄adifo

raptū ſe ec̄ memoraret
ubi tata q̄gnoste potuſ
ſet quata loqui oīno nō
poſſet exiit deſe adhuc
fortaffe adm̄abiliorn lo
cut⁹ ſi abluaria laude alia
qſideracōe ſe tepanib ſub
dit p̄acto aut ne quib⁹
me exiſtinet loqui ſup
id qđ videt m̄me t̄ me
aut audit aliqūd ex me
habebit ergo adhuc de
ſe diſedū aliqūd quia
partit dice Sed egiſ
utruq; doctoſ egregij ut
et loquedo que eſterat
diſipulob̄ mſtruerat et
tacendo ſe int̄ hūilita
tib⁹ līmitem cuſtodinet
Huiq; māz eet q̄ mīſe ſi
deſe diſipulob̄ tota ta
ceret t̄ fortaffe mībi
t̄ cauto ſi deſe tota ſi
diſipulob̄ p̄det ſi mībi
liter ut dictu e egiſ
utruq; ut loquedo etudi
ret uita audiētu tacēdo
cuſtodinet ſuā ſuā ſuā
vero e q̄ ſi viri quon
enib⁹ de ſe aliqūd ſequē
tibus īnotestut morte
ſui catorib⁹ imitant̄ Na
deus qui nob⁹ p̄hibet ut
pp̄o ore laudem p̄ſt p̄
tura ſacra laudet ſuā
loquit̄ nō quia n̄e eis
m̄diget quia p̄fice laudi
b⁹ n̄eſtit ſi dū ſuā nob⁹

magnitudine narrat mea;
 ad se ipsam subleuat et lo-
 na sua loquendo nob̄ edocet
 qui oīno hō nō agnoscet
 si de se taceat volūss; Qd̄
 ito laudes suas idicat ut
 ualeamus eū audientes q̄
 nō nos te agnoscetes amate
 amateb̄ sequi seq̄tes adi-
 pisci adipiscetes uera eis
 usq̄e p̄fici iūn p̄sta ait
 Utib̄ opū suorū amictia
 bit iplo suo ut det illis he-
 ditate fecū Ac si apte-
 dicat Qd̄to fortitudine
 sue opacom̄s t̄smuat ut
 ea qui audiet dōm̄b̄ dīos
 ab ore ergo sui cato-
 tis eis mitates sū viri
 nonūqua quēda dese ut
 audieb̄s instruat nō u-
 p̄i pficiat manifestant
 et in ihys alta se q̄sidā
 de custodiat ne dū alios
 a trena i tecone erūt
 ip̄i m̄trenē laudis t̄pe-
 titiē mercant Quorū
 plerūk̄ dicta imitatur
 ypocte s̄ dicatorū sensū
 p̄mit̄ ignorat quia dū
 iusti aſſit ad utilitate p̄
 p̄m̄ hoc ip̄i faciūt adop-
 tione noīs sui Suis
 aut viri ypoctas t̄m̄b̄
 nequaqua gl̄az futuraz
 appet̄ s̄ t̄pe p̄nt̄ te
 nere ait Rue em̄ spes
 es ypocte quia dū p̄na

dilit̄ futū m̄me p̄pat
 Scptū nāq̄ e Rd̄ em̄
 uidet quis. quid sperat
 Qd̄to exgo abypoc̄ta ad
 etna p̄ma p̄ sp̄em m̄me
 tendit quia qd̄ alio q̄z
 dū fuerat hic se tene
 gl̄oriat Cuius quia culpa
 p̄lata e etiā pena subin
 git tū p̄ting subim̄ferit
 Nuquid clamore eis au-
 diet deus tū venit sup
 dū anḡstia Clamore
 eis anḡstie t̄pe dñs nō
 audit quia tranquillitas
 t̄p̄oe t̄p̄cept̄s suis ip̄e
 clamare dm̄ nō audiuit
 Scptū quip̄ e Qui ad
 tit aure sua ne audiatur
 lege oro eius exit ex
 eceab̄is Sancti itaq̄
 viri mituens quia om̄is
 qui n̄c op̄ari recta q̄r̄p̄
 nut extremo se t̄pe ad
 petito m̄b̄ uba uertunt
 dicit Nuquid clamores
 eius audiet deo Rue
 p̄fecto ubil̄ uocib̄ m̄i
 redēptoris obsequit qui
 ait Novissime ueniet
 fatue uigiles ducet
 Dñe dñe. ap̄i nob̄ p̄feso
 det deus Amē dico vobis
 nescio vob̄ quia tato ma-
 gna sit expect̄ secunditas
 quanto n̄c maior m̄a
 prograt t̄ distracte t̄

iudicium no correctis op-
tet quia pietate nunc
delinquentibus patet
impedit hinc etem pp
pheta ait Ruerite dom
du iuueniri pt iuocare
en du ppe e Aodo em no
uidet et ppe e Et vide
bit et ppe no exit Her
du i iudicio apparuit et
si querit iuuenit Nam
mro mdu tu in iudicio
apparuit et videri pt
t no pt iuuenri hinc sa
lemo sapio refert et sua
vit blandicie et tribulit
iudicante dices Sapia
foris pdicit et plateis dat
vocem sua Quia voto qd
in simuat subdens usqz
quo puuli diligit iustitia
et stulti ea q sibi sunt no
xia cupient et i preude
tes odibunt sanctam Con
tim ad correcptos mea
en pfera yobis spm meum
et onda uba mea Cu
qualibz libis expressa
est dulcedo iuocatis vi
deaq ne quibz insimua
modis severitas int
pantibz ut insine qnq
se exireat disticto pu
metibz Quia vocau in
quit et rennuntibz ex
tendi manu mea et no
fuit qui aspect despo
stibz oe gfilii mei t

Trepacces meas nette
pistis Dicatia qualiter
seriat quos ad se nulla
tenet iuertentes tata lo
gai te sustentat Ego qd m
interitu vestro videbo
et sub somabo tu uobis qd
timebatibus aduenisti cu re
uerxit i pentina cala
mitas et interito quasi
tepestas mtruet qd te
nexit sup ius tribulacio
et angitia tt in iuocabut
me t no expaudia mae
qsurget et no iuemet
me Ora itaq sapientiss
salemomt cuncta defup
no iudicio diligit exp
sa est quia et pg dulcit
iuocat et pg modu tribu
liter mtrupat et adeo
temu in retractabilit
dapnat Bene ergo de
Nuquid clamore eigen
dicit deo qd venit sup
illu angitia quia mimi
ru oib yposta tt rme
dum t clamore i no iue
nit qui nc tepy gtrum
clamoris pdit De aug
adhuc prauitate subiu
git Aut potis tempo
tete delectari Qui en t
trenderu reu amore
vmic in deo nullates de
lecta Esse quide sine di
lectio dia nūqua potest

tredelectarone aic
A

na aut cōfīmīs delectat
 aut sūmīs et quāto al
 dori studio exōctet ad sū
 ma tanto maiori fastidio
 torpestit ad infīma quāto
 q̄ accīori cura rāc
 deſtit ad infīma tāto tor
 pore dāpnabili frigē
 rit a sūmīs Utēq̄ cī
 simūl et equaliter ama
 ri no possit Vn iohēs
 aplūs ſtūnt int sp̄mas
 amorū ſeſtūlātū ſupne
 caritatī mēſe gerim
 hanc no posse p̄sq̄a et
 mi dōris ſēmīa pſerat
 de audīcē tū ſeſtūlātū ſta
 uobi māu amorū ſeſtū
 lātū ſp̄mas exadīat di
 tens Nolite dīlīgē mū
 dū neq̄ ea que t mūdo
 ſut Q̄oq̄ ſubuīgit q̄
 ſiquis dīlīgīt mūdū no
 est caritas p̄t̄s teo Ac
 ſi apte dīcat Utēq̄
 ſe amores i uno corde
 no capiūt net in eo ſeges
 ſupne cauīt pullulat
 t quo illū ſp̄ma t̄fīme de
 leſtātōis netat atq̄ ip̄s
 exphat infīma delectatōe
 haſtētēb enīat p̄t̄tēb
 diceb Rūia oē qd i mū
 do c̄. gaupiſtētā tāmīs
 eſt et gaupiſtētā oculorū
 et ſupbia uite q̄ no eſt
 ex p̄t̄ ſ ex mūdo eſt
 et mūdū t̄ansit t̄ co

cupiſtētā eius delectatō
 erit mūdo yp̄otta no
 ualeſt quia in eius mete
 deſideria ſupna no p̄dē
 ut quā p̄fecto ſp̄me t̄
 remi amorib p̄mut de
 quo apte ſubdit Et illo
 tate dīm mōt t̄pc Cū
 quip̄ deū yp̄otta tūo
 cat tū hūc terrena re
 xū tribulato angustat
 ſta tū in hot ſeculo ef
 fectū quēſite felicitatē
 iuenerit auctore que
 hanc ip̄t̄ felicitatē tri
 buit non requirat Rūia
 uero ut pdip̄g ec̄ arē
 doceātū debet ut taudi
 torū ſuorū metib p̄ub
 ſtudeant p̄uſa deſtruē
 et p̄gmodū reita pdicacē
 ne bonū ſt̄e pdicacōis
 ſt̄m plena malis ſordā
 no capiūt Vn adicmā
 dīcīt Ecce ḡſtūtū te ho
 die ſup gentes et reſ
 na ut euellas et deſt̄
 ab et diſperdas et diſ
 ſipes t̄ edifices et plati
 teb Q̄p̄ig itaq̄ iubet ac
 ut deſtruat p̄gmodū
 ut edificet p̄g ut euel
 lat p̄g modū ut plantet
 quid nequaqua rete
 veſtātib ſudamtu pom
 n̄ ph̄ errorib ſabta de
 ſeuat Beath iob p̄g

ſlap 8.

causas vniuersalium esse
amicorum suorum dictis
quasi ḡra h̄eticorum
uerba respondit eo
rūq; elacoz multimoda
responsione destruxit
rā dote se p̄hibet ut
uidelicet apte videatur
in lyb que subdedit ret
ta plantare in lyb vob
que p̄misit euulsisse
p̄usa Sez Dotebo uob
p̄ manū dei et que om̄
habeat ne abstundam
Sic beatus iob loquit̄ u
bis suis ut aliquid sus
net ep̄misit Nā sta etia
doteis in quaatu q̄gnos
te expedit n̄l veritatis
abstundit Quia em mang
dei uocat filius ex oīa
quippe p̄ ipm facta sunt
p̄ manū dei docece se
p̄hibet eos quos tpm
sapia emanere factuos
videt At si apte dicat
Ego ex me aliquid nes
cio s̄ q̄uid deuultate
senior hoc ex eis eius
dem veritatis largitate
q̄phedo vos idēo rā
no sapit quia hat ea
de uestra sapiaz no dei
manū s̄ uob metp̄is da
tis Nā hostes ste etiē
siquid uox aliquā senti
ut id pp̄is vñib⁹ tribu

ut et tato magis se p̄ua
tent p̄uat etna sapia
quato illā quasi ex suo
in genio habere puliam
uolunt Quib⁹ aliquā datur
ad iudicium suū ut recta
quidē aliqua sentiat sed
ip̄a sita obligatioē ad
pendant Vn apte sub
dit Ecce uob oēs nostis
et V̄ s̄me causa vano lo
quim Scriptū ē en Exe
q; qui q̄ gnouit volunta
te dm̄ suū t no p̄auit t
no fecit sedm uolutate
eiub plagiis uapulauit
multib⁹ Cui at no q̄gnou
uit et no fecit dujna
plagiis uapulauit pau
ab firs uq̄ septū est
Sueti igit bonū t no
faucti pctm illi ē Ad
maiorib⁹ erato culpe tu
mulū hostes suov̄ stā et
clesia p̄hibet et stice qd
sequi debeant et sequi
molle qd stāt De quib⁹
alias dictū est Deste
dant m i fer nū viuētes
Vniū sūt qui sentiūt que
exga illos fuit Mortui
em̄ nec sentiūt om̄o nec
sentient Mortui itaq; q
no sentiūt p̄ nestrietibus
vnuētes uoū qui sentiūt
p̄stientib⁹ pom̄ solent
vnuētes ergo ē i mfer

nū destēde st̄tēb̄ s̄ent̄
 enteb̄ p̄ccare Sed q̄
 h̄c̄ est p̄b̄ hom̄b̄ ip̄i
 apud deū et hereditas
 uidentorū qua ab oī
 potete suscipiet Quām
 p̄fecto p̄tem h̄ereditateq̄
 p̄tm̄ in s̄muat cū subiungit
 Si m̄l̄uplicati fuerit filii
 eius in gladio exiut. & ne
 potes eius nō satuabit
 p̄bie Nō absurde i p̄i uo
 cant h̄eticī qui p̄ erroē
 p̄raui dogmatis a ḡm̄
 idē sūt ueritatis alici
 Quos sequenti ubo etiam
 uiolentos appellat quippe
 qui s̄pt̄ue sat̄ s̄mas ter
 ta dogmata om̄netes
 Adm̄t̄lectu p̄alium com
 p̄ violenti infletere viole
 ti ergo sūt et si nō eby
 hom̄i c̄xte sensib̄ p̄cep
 torū filii aut̄ uidentorū
 sequentes h̄eticorū Quā
 dū eorū errori q̄senti
 ut quasi ex eorū p̄dica
 tōne generat̄ Sz m̄l̄
 pl̄icati in gladio exiut q̄
 quis mo i m̄esa multitu
 dine i p̄dita libertate sūc
 cestūt uerū i m̄ iudicis
 sentēcia feciuit Vn̄ por
 moy sen̄ dñs ait Gladij
 viens maducabit tānes
 Del em̄ gladij deuorat
 tānes quia i ext̄emo iu
 dictio eius s̄ma eos qui

rānalit̄ sapiūt occidit
 Quā in re querēdū est
 cur dicat q̄ h̄at p̄tem
 atq̄ h̄ereditate sua p̄ca
 ui ab oī potete p̄cipiūt
 Sz recte consideratibus
 liquet qui et si ip̄i sapu
 exiut i uiste age sup̄me
 tame equitati suspectit
 i uiste acta i uiste iudicā
 ut diuina s̄ma ordinet
 i pena quos in ordinate
 sua actio traxit ad culpā
 De quib̄ apte subditur
 Et nepotes eius nō sa
 turabūt p̄ane Nepotes
 quippe h̄eticorū sūt qui
 de errātu filiorū p̄di
 catone nascunt Quos
 nequaq̄ p̄ane faciat q̄
 dū i sacci ubi pabulo
 plus querūt sentri q̄
 capiūt semp a ueritas
 ḡm̄do reuinat et p̄
 dicamta doct̄ne que
 studet ad questione q̄re
 habere nō ualent ad
 factoz Quia uero nō
 nullos ex eis de h̄eticis
 strā etiā colligit nonul
 los i malitia sua p̄tma
 tes Eliquis p̄ting addit̄
 Qui Eliqui fuerint ex
 eo sepeliet i teritusq̄
 dū adiuicē ueritatis nō
 redēnt p̄fecto i pena
 p̄petua itelligenda t̄ce

/ op̄eo uī
 h̄eticorū p̄lo
 deluti sepelie
 i teritus

cap 9

na despinuit. Et quia nonnulla dum auctor exeat plebium rapit ad penam seducente plebes reformat ad ueritatem sanctam et it ad uera agnitione redent subditi cum ad eterna supplicia puenunt hi qui male faciant plati apte subiungi. Et uidue illius non plorabunt. Quas viduas accipio nisi subiectas plebes morte illius felicitate destitutas. Rua sepe ut dicitur est tu p[ro]p[ter]eator ex eis ad eterna supplicia rapit subiecte plebes illius ad agnitionis uere gratiam reuultus. His enim plebibus p[ro]p[ter]eator quasi marita p[ro]fuit quia male eis qualiter theseat corruptor metitur. Nequaquam ergo vidue ut destitute plorant quia morte precium dotorib[us] una ueritatis iuuenit exceptu[m] interitu affligi posse videbat. uel certe non plorat uidue quia in suo exorto remaneb[us] du sanctu fuisse estimant p[ro]p[ter]atore suu[m] p[ro]p[ter]e falsa ne h[ab]egant[ur] solam[ur]. Et si coportauerit sic tria ar-

gentu t[em]p[or]e luta luta sparatier it uestimenta sparatavit quide si iusti uesties illis et argentei in oves diuidit. Ar gentu intelligi sacerdotio loqui claritas solet. Si alias dicit Eloquia domini eloquia casta orationis igne examinata. Et quia nonnulli eloquii dei non interiori p[re]exhibitione s[ed] exterius p[er]missione habere contumaciam idcirco pap[er] haec dicit. Dispergit oes tuoluit argento hi mimicu qui eloquio dei non interiori refutatione se plent s[ed] exteriori unctione se uestiunt. Unde et hoc argetu. I. h[ab]et coru eloquii terre est opatu quia de sacra scriptura ut aliquid sciatur ex appetitu fratre laudis elaborat. qui est sicut luta p[ro]p[ter] uestimenta. q[uod] fluisse et in qualib[us] ea quibus se tueri volut p[er] pture sacerdotem p[ro]p[ter] testimoia p[ro]p[ter]auit quidem s[ed] iusta uesties illis quibus recta fide plenus que scis soleat adiustitia deputat ea ipsa scripture sacerdotem que h[ab]et offset testimonia colligit.

et ex eo
rib[us] eis

et erroris eius ptimaria
 inde qvintat Contra nos
 nāqz dū sacre legib testi
 monia apparet sc̄cū nos
 afferūt vñ vñcāt vñ
 et dāuid tūpū dīm qfolias
 uero hētitōrū supbiam
 signas hoc reb⁹ locuti sūt
 qz nos ubi apim⁹ Golias
 appē cū gladio dāuid vñ
 cū pēra pastorali uenit
 ad plū. h̄ eude qfolia dō
 supatib suo gladio occidit
 Quid nob⁹ qz agim⁹ qui
 pmissi dō mebra ope⁹
 fieri dignacē meruimus
 Nā cū se bictes hēticos
 t sac̄ sp̄tū smās desse
 reteb̄ eisde uerbis atqz
 smās quas pferuit vñti
 m⁹ quasi elatū qfolia suo
 gladio detruicām⁹ Quidqz
 exo uestiet eis uestim⁹
 tib⁹ qz pat i iusta quia
 vir sanct⁹ eisde seteōib
 ad uelitate utit⁹ quib⁹ se
 vñs⁹ quisqz doct⁹ ond⁹
 ḡba uelitate tonat Et
 argetu i notes diuidit
 Argetu e i notes diu
 cap 10 dexe eloqā dīm minuto
 districtes exponē + vni
 tuqz qz digne agerunt co
 aptare Nā eloquiu dīm
 quid hic argetu ul uestim⁹

ta hoc alibi spolia noīam
 Qd ec̄ pesta testat⁹ p̄c
 patone dices letabor
 ego sup eloquia tua sūt
 qui tuenit spolia tua
 Que spolia idē uota
 ta sūt qz ad fide dīm if
 tilitate trascende in dei
 sacrib eloquib⁹ quibus
 in duci fuerat expiuitur
 De hac qz argetu ul spoli
 orū diuisioē alias dicit
 Benyamin lyp⁹ rapip⁹
 māe qmedit p̄d⁹ ueste
 diuidit spolia Rūbi pfor
 to dictis paul⁹ apl⁹ de
 signat de bernam⁹ strape
 p̄femita Rui māe p̄d⁹
 comedit qz in p̄mordib⁹
 suis fideles quos potuit
 rapiens crudelitati p̄p̄
 satissim⁹ ueste spolia di
 uidit qz fidelis p̄ modu
 facta sacra eloquia ex
 ponēdo distribuit quāus
 hoc argetu qd diuidit i
 notes intelligi + ali⁹ p̄t.
 hētici nāqz ut facile vale
 ant p̄usa suadē dictis
 suis quedā recta p̄mis
 tent ut atab audietū
 ex pretib⁹ sensib⁹ trahit
 ex p̄usib⁹ ferunt Rūia
 t p̄cept⁹ dei sana i sanaqz
 locutioē uariant⁹ Vnde
 i exo 10. x. lepsori sūt
 specie designati quoru

colore sano uiciosa
 dor aspergit et modato
 hoc candore sedat vni
 t monem no pli sape
 qua oꝝ sape si sape ad
 sobrietate qui ex qua
 net deū diligunt de quo
 male sentunt nec proximū
 a quo diuidunt decalogi
 pceptis adūsi sūt atq; m
 ideo ad deputadū dñi de
 te venit p eo aut q
 sanib; et sana miscuerunt
 dolib; diuisitate uariat
 Et q; in eis pceptis offe
 derat id illu vñ offendit
 uocat diceteb; Qesu pcep
 tor vñ et mox curari
 meruerunt Ergo q; uir
 catholicus que abeis res
 te ut que prauue sentiat
 intelligit argetu i no
 ieb diuidit. i que abeis
 salubrit; il que pestifere
 fuerit dicta discernit
 Se. Edificauit sic tinea
 donū suū et sicut custos
 fecit vmbraclu et moa
 sibi domū corupedo edi
 ficit nec meliori potuit
 ipacōē hēticōē de mostra
 xi. qui locū sue p̄fidie
 no nisi imetib; quas co
 rupit facit. Qui etia
 sequates suos abet no
 cē igne liberos pollicet
 Spondz quippe eis re
 seueriu quiete eterne

si uba eius soliditate no
 habent. q; pleitudē uei
 tatis taret vñ subiungit
 Et sic custos fecit vmbra
 clu vmbraclu naque
 custodus nullo fidamento
 solidat si tpe mox tra
 sente destruit. Et p̄mis
 sa abhētib; requies cu
 tpe destruet que p̄g hac
 uita nulladq; i nemine
 Et q; sepe hētui i ḡtep
 tu v̄mūsalis ecclie pote
 tu seculi patrimis filiū
 eisq; diuites p̄tētōe atq;
 admīstratōe quāta pua
 lent opitulari no cessat
 Cpe et quilib; diueb gra
 ditorē suū rebū t̄p̄līb;
 et tumestens sū vīci in
 se smā tangit atq; abste
 tiali hētiorū interitu ad
 genale p̄tōrū om̄i dif
 fīnicōz h̄mo derivat cu
 subdit. Diueb tu domīcē
 nichil auferit secū apit
 oculos suos et nichil m
 uemet. Cui nimicē smē
 p̄cta q̄mēs dt T̄rebati
 sūt oēs insipietes corde
 domīcēt s̄ompnū suū t
 nichil tuenerunt. oēs vīci
 diuiciorū i manib; suis
 Ut em in manū sua diuites
 p̄g mōte quippe i ueniat
 eis an morte dicit diui
 tiab suab t̄quorū manib;

ponat & facite uobis actos
 de misericordia iustitiae tuū de-
 fecerit recipiat uobis tetra-
 cap 12 na tabernacula dñus
 tu dormiebat nichil sc̄i au-
 fuit reb̄ suas tu mo-
 ret sc̄i tollit si ad pe-
 tet uoce tuū viuet sibi
 tulisset ita etenac oīa q̄
 seruado amittim largie-
 do huamq̄ p̄imomū m̄m
 etentū pdit manet ero-
 gatu dñi enī tu reb̄ meis
 duracē nō possū quia aut
 nos illas moriendo f̄deserig
 aut ille nos viciet quia
 si deserūt p̄eudo lignendū
 nobis ergo ē ut reb̄ ab-
 solute p̄ituras m̄ri p̄eu-
 te cogag trasie m̄cedem
 Et miradū ualde ē quod
 dicit Cū domicidit ap̄it
 oculos suos nichil viciet
 Ut domiā quippe oculos
 claudit euigilates ap̄imq̄
 Et hoc in re quia hō exām
 q̄stat t̄ cōpe tuū vniq̄ rei
 p̄pm̄ dicit aliaq̄ vigile s̄
 mosteat quia exi corp̄
 ob domisit t̄ mote t̄ aia
 uigilat iuera q̄gnitioe Et
 domit ergo dñus et ocu-
 los ap̄it quia tu i edne
 morit eius aia vide cogi-
 q̄d p̄uidere stepit Tuc
 p̄fecto iuera q̄gnitioe
 euigilat t̄ nichil ec̄ op̄i-
 at q̄d tenebat t̄ se uaria

tuerit que pleā reb̄us
 p̄ctis hōibus ēē letab̄
 Domit t̄ nichil sc̄i au-
 nichil nimicu de reb̄ quib⁹
 tenuit Ita culpa reteū sit
 duat quāuis hic oīa p̄
 quib⁹ culpa p̄etrata est
 elinq̄nt Eat ergo nūc
 t̄ acceptis reb̄is tūme-
 at se q̄ sup teteros optol-
 lat Stat se habē qd p̄
 no habeat venitq̄n̄ te
 p̄i ut euigile t̄ t̄ q̄p̄ios
 tat quia uatiū fuerit
 q̄m s̄p̄ no tenuerat Se
 pe nāq̄ q̄tingit domete-
 m ope ut se p̄ somp̄mū
 diuite uideat atq̄ exois-
 dem am̄ extollat lete
 se h̄c quod no habuit
 la de dignati querat a
 quib⁹ de dignatu ēē se
 doluit si p̄ete euigilas
 euigilasse se doleat q̄z
 interim diuinationū ymagi-
 ne ul domes tenebat
 Emissit en̄ptis sub pau-
 ptatis ponde in opie sue
 angustis p̄mit et eo per
 quo atēp̄ brevissimū
 ul uatic dñus fuit Sic
 sic nimicu huius modi
 fuit diuites qui reb̄us
 acceptis tuerit Rui bñ
 opari de sua habitudinā
 nesciūt quasi dometes
 fuit diuites si paup̄itate

sua emulatrices tuemant
quia nichil feci ad illud
iudicium quod permanet se
xut et quanto ni ad bre
ue tempus sublimis elatis
tanto q̄tra se i p̄petuum
grauis i temerit. Dicit
ergo ap̄it oculos suos
et nichil tuemet quia il
lic ap̄it ad supplicia quos
hic ad m̄az clausos te
nebat. Ap̄it oculos et
pietatis fructu no tue
met quos hic clausos
tenuit ut tuemit. Tande
quos illi oculos aperuit
qui teste sapia daphnacor
sue tpe dicturi referunt.
Quid nobis p̄fuit supbia
et diuinitas iactans q̄
tulit nobis trāsierunt
ora illa taqua umbrat
taqua noctis p̄tēs vilia
et fugitiua fuisse q̄ te
nuerant ea amissa q̄
noscunt que qua diu ad
erant stultis eorum cordi
bus et magna et magna
ce videbant. Sero ape
ruit oculos duos. quando
lazarū requistete ui
dit que iaceat an ianu
am videre q̄tēsit. In
tellexit ibi quid hic face
noluit i daphnacor sua
q̄tioste q̄ pulsa ē quid
fuit qd p̄didit an i dige
te p̄p̄mū nō agnouit.

De quo adhuc subditur
Apphedit eu quasi aqua
iopia nocte opp̄mit eu
terestas videamus huc Cap
13
mopia ardoris diuini
cuiq̄ tata habudacia fuit
epulantis. Ait enī pater
abrahā misere mei et
mitte lazaru ut t̄nguit
extremū dacti sui tang
et reseget lingua mea
quia cruciatus in hac flama
Quibus uerbis nobis non
hoc i notesit quia illuc
i tanto ardore una tūc ad
sufficietū reficeri aque
stilla requirat si quod isq
de habudacia peccauerit
illuc estuate nimis carne
iopia videamus i ubi
diuitis ex subtilissimo dei
iudicio qua digna tali cul
pe pena respondit. Age
te namq̄ mopia illuc usq;
ad m̄ma peteda q̄ puls
est quia q̄ hic agere iera
cia usq; adm̄ma negau
puerit. Quid etiam sub
tilius quid distractus p̄t
gutta aque petet q̄ m̄cas
pamis negauit. Apphedit
eu quasi aqua mopia no
i merito aque ec illa
iopia q̄pat q̄ i m̄fer
no cruciat qui suscepit
ip̄fudis ab sorbens solet
lach noīe designari bñ

pphāz dicit quocq; hūam
 genib; uoce dicit lāpsa ē
 in lacū uita mea excepto
 uero exultatōe cantat
 Dñe deus meq; clamauit
 ad te et sanasti me Dñe
 abstropisti ab inferis au;
 mea saluasti me a destē
 detribus in lacū Nocte op
 pmet eū tepestas Quid
 cap*viii*
 hic nocte n̄ abstundit
 tēp̄ sp̄entm̄ exīt̄ appel
 latit̄. Tepestatis uo nocte
 iudicii turbm̄ designat
 Quid est psalmista testa
 diceb̄ Deus manifesta
 ueniet deus n̄ t̄ non
 silebit uim̄ i sp̄etu
 eius ardebit t̄ m̄tui
 tu eius tepestas ualida
 De qua tepestate etiam
 sapia psalemonē dicit
 Ego quocq; in iteritu uo
 ridebo t̄ subsanabo tu
 uobis quod timebat̄ ad
 uenerit tu irruerit re
 pentina calamitas t̄ in
 terita quasi tepestas in
 gruerit. Et quid ip̄a ue
 laci exīt̄ ignocēta nox
 uotat̄ nocte opp̄nit
 eū tepeſt̄. i. turbo tu diu
 iudicii dū ignorat apphe
 dit h̄inc ē naq; q̄ p̄sem;
 ip̄as ueritas dicit Sisa
 ket prefūlal̄ qua hora
 sui ueniet uigilaret
 utiq; t̄ nō smereet p̄so

di domū sua. Et uos
 estote pati quia qua
 hora nō putatis filius
 hom̄s ueniet h̄inc es
 ḡra malū suū dicit Si
 aut dixit mal̄s suū mo
 rā facit dñs meq; ve m̄
 et cepit p̄tute q̄ seruob
 suob̄ māducet aut et
 bibet tu ebris ueniet
 dñs suū illius in die qui
 nō sperat et hora qua ut
 uocat h̄inc paulq; disci
 pulis dicit. Nob̄ aut frēs
 nō estis tenebris ut uos
 dies illa taqua sui q̄p
 h̄endit. Qeb̄ em uos si
 liū lucē est̄ et filiū diei nō
 suū noctis neq; tenebra
 tu h̄inc sup̄bici diuiti
 dicit. Stulte ac nocte
 aut̄ tua sp̄etūt a te q̄
 exīo pasti cuiq; erunt
 Nocte aut̄ redde phibz
 qui mōte nō p̄uidens
 i tenebris codis abstra
 hit. Aut exīo Nocte op
 pmet eū tepestas quia
 em nō vōt̄ acte bona
 que uidit de phēdūtū
 interit̄ sui tepestate
 qua nō uidit de quo
 adhuc subdit. Tollet
 eū ueta ures. Quid hoc
 loco ueta ures nisi ma
 ligna sp̄us uotat̄ qui
 desiderios flamus t̄ cor

cap*ix*

de extitit ut adiuuta
te suppliciorū trahat
puerū ergo quilibet
uetū uerbū tolle dicit
quia insidiat malignū
spūs qui uiuēt quilibz
accendit aduicia mori
ente trahit ad mortā
nā quia uetus ī mūdū
spūs solet intelligi qui
male suggestionis fla
tu ad terrena deside
ria uiuorū corda su
tendit. Qemias pphā tes
tatur dices. Olla suae
sam video & facie ciuib
a facie aquilom̄. Olla nā
que sucesa ē cor hūa
nū secularū canarū
ardoribus desiderorūq;
anxietatib⁹ ferueb⁹. Quic
a facie aquilom̄ suuē
du. i dyaboli suggesti
onibus clamat. Qpe em
vocal noīe aquilom̄ solet
Rui dixit. Sedetō ī mo
te testamti clateribus
aquilom̄ astenda sup
altitudine nubū. Ab hūo
ergo ueti vretib⁹. Vm
qz electi meb⁹ adusti
one tpat. quādo m ea
uictoriū feruor exting
uit & desideriorū canaliū
flama frigescit. Vn et
sta ecclia ī sponsi sui
laudib⁹ leta clamat.
Sub umbra illius quā

desiderauerā sedi de
hūo ardoris tēperie ei
p̄ esāiaz p̄mittete dno
dicit. Psalūta asted
abies & p̄ uicta c̄cesat
mītq; psalūta nāq; se
astendat abies du n̄ isto
cu corde p̄ abiecto tre
ne cogitacōis altitudo
supne q̄ teplatois exorit
virtua ueo igne oīno
nature ē mītū nāque
trātive ferut ēē ututis
A virtua uit̄ crest
mītū cu uistorū meteb
a p̄lurimine et ardore
victoriū ad cogitacōis
tēp̄e traquilitateq; p̄
uenim⁹ du īa trema ho
appetūl̄ du flamas car
mis desiderib⁹ celestibus
extinguit ppter hoc q̄
metib⁹ r̄frigeriū celutib⁹
datū matre dicit. Virtus
altissim ob vmbrabit tibi
Ruius huc itare p̄ vmbra
cōis uocabulū m̄tā nādi
dei utrāq; potuit natura
signac. Umbra em a lūe
format & cōpe Dns at
p̄ diuitate lūme ē qui
mediata aia tēiūs ute
sieri dignata ē. p̄ huam
tate corp⁹ Rui ergo
lūme ī corporeū q̄cepit
ad corp⁹ dicit. Virtus
altissim ob vmbrabit tibi
A tēiūs eāt uteō cōpandū
eiq; corporeū co.

I corpore vite huamitatis
accepit incorporeum lumen
diuitias. Et in d'ince mis
quolibet quod rep'g ex
equam. Collet ergo eu
iecta vrenis quia crudelius
malig' spibus eu que ne
succedit igne puse gravis
tenie rapit p'modū ad
flamas gehene. Et uelut turbo rapit eu de
loco suo loca p'sdrū e
tpalib' uite delectato t
rām' uotitas. Quasi tur
bo igit' longissime d'loco
suo rapit tu a tutu' suis
delectatōm' extre'mo t
rit' die separat'. De quo
extre'mo die apte mō
subdit'. Et mittet super
eu t' no' partet. Partato
cap' 16 te don' quoq' feriedo
corrigit ad hoc flagellū
emittit ut corruat. Cuius
eius uita i' p'cto p' manete
feriedo cludit flagellū
emittit s' nequaq' pat
et. Riu em flagellū emi
sit ut p'revet ad hoc emi
tit q'ndz ne partat. In hac
nāq' uita d'nis tato māt'
studet ut partat quanto
magis expectando flagel
lat. sic ipse uoce angelī ad
iob' ait. Ego quos amo
Ed' d'lio t' castigo t' sic
alias d' riu em diligit
d'ns castigat' flagellat'

oēz filiu' que' c'cipit. Eo
tra aut' de flagello d'ap
nacōis stptu' est. Ignopi
bus manū suarū opte
sus t' peccator. De quo
¶ Gemma d'ns dt' dū m
torribilit' p'cto delin
qu'tes uidet quos no
ta subdisciplina filios f
subdisciplina p'tu'ssione
hostes intuetur. Plaga
i' mici p'tu'ssi te castigatio
ne crudeli. Et q'd hic d'
no' p'ct. ibi q' ubi' alijs
declarat'. quid clamans
ad me sup' g'ra'ce tua
i' sanabilis t' dolor tuo
Vn' hoc sp' elerti p'uidet
ut an ad iustitia redeat
qua se se p'ra iudicib' in
extinguisibili' attendat
ne ultio flagello dephe
si sit eis finiat'. uita tu
culpa' flagellū nāq'
t' diluit culpa' tu muta
uerit' vita. Riu augmo
res no' mutat no' exopi
at accōes. Ois ergo d'na
p'tu'ssio aut purgato in
nobis uite p'nt' e. aut
ticiu' pene sequet'. p'ct
eos em qui ex flagello
p'ficiunt dictu' e. Riu fin
gib' dolore' i' p'cepto quia
dū flagellat' iniqu' t' cor
rigit' p'ceptu' audire no
luit audiuit dolore' do

lor ergo pcepto fngit
ei qui a malis operib⁹
quasi pcepti uite dolo
re cohinet De ih⁹ uero
quos dāpnat flagella t
nō liberat dicit p̄tissim⁹
eos nec doluerat alii
uisti eos et renuerut
accipe disciplinā Nec
flagella ab hac uita in
thuant et metna p̄tus
sione p̄durat Vn per
moyen dñs dicit Q̄m⁹
exorsit in ea mea et ar
debit usq; ad inferos de
orsu Quatu etem adp
sete p̄tissione ex pet
tat recte dicit Q̄m⁹ ex
orsit in ea mea Quatu
uero ad ea dāpnatoz
apte moy subdit Et ac
debit usq; ad inferos de
orsu licet aquib⁹ di
ci soleat Illud quod s̄p
tu e nō uiditat deus
bib in id nōm Qui tame
hor q̄ p̄phaz d̄ i quis
dicitur no attedat et
duplici q̄fusioe ḡtere
eos et id qđ alias s̄p
tu e ih⁹ p̄lm d̄ tra e
gypti saluab s̄do eos
qui no credidet p̄didit
Rubi tame si q̄fensi p̄
beniq; qualibet culpat⁹
bib ferie nō posse hor
expcto p̄tissis atq; in
pcto suo morietib⁹ d⁹

estimari quia eoru pe
tussio hic cepta illuc p
ficit ut m̄cereit vnu
flagellū sit qđ t̄p̄aliter
incipit h̄ metn⁹ suppli
cū q̄sumat quateq; eis
qui omo corrigi r̄nuat
ia p̄sentū flagellorū
p̄tussio sequetur sit iniū
tormentorū Emittit ex
eo s̄c eū t̄ nō patet
Se de māu eius fugies
fugiet Ille em fugiet de
māu seruitis qui prau
itate sue corrigit atq; mis
er certe qđ m̄sac eloq
hānq opaco solet intelli
gi De māu p̄tussi fugit
qui dū prau interit⁹ co
spicit uias prauitatis e
liquit Vn adhuc subdit
Stringit s̄c eū manu
suas hānq q̄p̄e fngere
e uite sue ope i recti
tudine q̄firmare Vnde
eq̄ p̄adq ait remissas
mag et dissoluta genua
exigite Dū itaq; adalit
nū interit⁹ q̄spicunt e
uocant ad cor ut recogi
tent suū t̄ vñ alio adto
meta ducit a tormento
alius inde liberat Stri
git ergo sup eū manu
suas quia q̄spicat male
na pena qđ timeat t
dū delinqute sic p̄tussi

espicit dissoluta sua ope
iustie vixore 9stem fit
Sicqz sit ut qz mihiqz vi
ueb multos ad culpa tra
perat delectatoe pcti
quosda moies a culpa re
lacet terrorē tōmeti Quid
etia puerice bonis psta
testat dices letabit iusto
tu videst vindicta ipiorū
mang suas leuabit t san
guine pectorū Qm pectorū
moriētū sanguine iustile
leuit mang quia dū corū
pem spicatur spicier
vita mudat Se Et sibi
labit sup illū intueb lotū
eius Quid tibilo nisi in
teco admīnabz expmt
Et uero insibilo fortasse
alia significato querit
moriēte pectorē hū qui
interitu eius tpiat ob
insibilo stngut dū adei
que gestat uba specia
lia qutut ut ia crede et
pdicae tpiat que pūs
dū tiqui flore tnerent
no credebat Nā fit ple
tus ut tñ morū aī co
magis de auditu uerita
tib trepidet quo flerce
spectores ueritatis vidz
Cū iusta ulcio tuistob
subtrahit alios a prauita
te spesit vñ t p. Saloz
dt. Multato pestilente
sapiētor exiit pauculq

Vñ uigt stub ppter pqua
potetu penus qui extol
lit inseculo sufficiet
expleuit. ruxu ad hēti
corū sebiā qui extollit
in eloquio uerbi qutit
Ita sequi habet argotū
venatu suarū principia
t auro lotub e t quo ro
flat t marfeto eloqui
in duro vita ut sapientie
claritas designari solet
Et quia hēti sit d' eloqui
sui mōtore sup bunt ut nul
la sacrorū librorū auctor
itate solidet Quilibz adlo
quedū nobis quasi quodā
arafeti vene sūt quia de
ipis lotuosis mē origine
trahimq eos ad sacre auct
oritatis paginas Euocat
ut si uero loquii desiderat
mōde sume debeant q
loquit t ait habet ange
tu venatu suarū principia
Ac si apte dicat Quia ad
uere pdicatiois uba se
spat nōt e ut causarū
origines a sacris paginis
sumat ut dē qd loquit
ad diuine auctoritatis fu
damtu Euotet atq meo
edificiū sue lotuom
firmet At em p. dixiq
sepe hēti dū sua studet
pusa astue ea pferit

Cap 1A

que pfecto in sacerdoti
librorū paginis nō te-
net. Vñ t̄ discipulū suū
p̄dicatō egiq; admonet
dices. O tymothee de
p̄ori custodi deuitas
p̄fanas uotū nouitatis
quia dū laudā hētici
taqua de ep̄tolleti t̄ ge-
mo cūpiunt quasi noua q̄
dā p̄ferunt que atiquo
rū patru libris ueteib;
nō tenet. Sicq; sit ut
dū videri sapientes de-
siderat mīstrib; suis
auditorib; stulticie se-
ma sp̄gant. Bene aut̄
subdit. Et Auro locq;
est in quo q̄flat. Ac si
apte dicat. Vera fidelii
sapia cui vniuersalib;
etia locq; ē tribulatioz;
uobis p̄sequetib; patit
si acutib; p̄torū sorbi-
bus p̄fectomib; uestre
igne purgat. Non s̄ptū
est ignine p̄bat auxū
t̄ arsatu hoies ad re-
ceptibileb; t̄ camio hui-
liacomb. Quo t̄ loco p̄t
hoc quoz quecent intel-
ligi ut de sua hētici studi-
ta passione uideat in
acepari. Nā sepe p̄bū
ppi dm ac Edeporib;
m̄i noīe multa pati
ut se seq; eiusde passio-

rib; cuius fieri metes
sp̄erat. Ruid s̄i uiri uo-
te duit. Auro locq; ē in
q̄flat. Nā uota hor
quod ī an nob̄ dictū
quisquis ex te etiā v-
mitate patit penas pa-
ti p̄t. martir fieri nō
p̄t quia auro locq; ē in
quo q̄flat. Ruid itaque
ad hētici dicta cofla-
ri afflictioē tamis uel
etiā p̄martirū voltib;
s̄i locū quo debeat con-
flare nestitis audite
quid s̄i p̄dicatoreib; uo-
te dicit. Auro locq; ē i
quo q̄flat. hūc ergo t̄
flacomb locū querite.
hac tornatē qua aurū
apte purgari ualeat
iuemito. Vna ē etiā i
qua quisque q̄flari volu-
exit ab oī etiā potest
p̄torū labe purgari.
Siquid p̄deo acciditib;
si quid tribulatioz; ex te
hac poiti sustinetib; m-
tendi potest tantum
nō purgari. Dicat ic-
mias dicat quo q̄flat
uestre igni oī uite sit
uacuq; frustra q̄flavit
q̄flator malicie emod
nō sūt q̄supte. Et si
m̄i ex teiq; q̄flans
t̄ dure passiōm̄ admo-

uer pena et in errore
 excoquit culpa et tor-
 nieta crudelium dat pena
 cui et in honorum no facit
 tametia meritorum huic
 eam qflacis iqmis qui
 extra catholica tolerat
 eccias qua nullus omo uiti-
 tis sit paulus aplius i si
 mut dices Si tradideo
 corpore meum ut ardeat
 caritate at non habet michi
 in pdest Alij quippe de
 deo plus sentiat Alij re-
 ta de auctoritate. si vni-
 tate cu fabi non tenet Illi
 errore fidei isti uero sis
 matis ipetratoe diuini sunt
 Vn + in ipsa prima pte deta-
 lohi utriusq; partium culpmis
 Epimit cu diuina uoce dia-
 Diliges dom deum tuum ex
 toto corde tuo + extota
 anima tua + extota uite tua
 atq; mox subdit Diliges
 proximum tuum sic te ipm Qui
 em d'deo plus sentit liq*t*
 pfecto quia deum non diligit
 Qui non de d'deo et ea senties
 a se esse ueritate diuini
 est qstat pfecto quia pro-
 mis non amat que habe
 solum etiatis Qui quis er-
 go abhat ueritate mis
 etie sine pfectum d'deo
 plus sentiendo seu ex
 ore fismat proximum non
 diligendo diuidit ueritatem

huiusq; paut De qua
 hoc quod primis pau-
 lus dicit Si tradideo
 corpore meum ut ardeat
 caritate non habeat michi
 in pdest Ac si apta vo-
 te dicet Extra locum
 qflacis michi iqmis
 adhibet tometo me
 cruciat mudato pueris
 huc oes sti patib amato
 reb sumo studio lotu q
 ruit huc querentes i uer
 ut huc uerientes tenet
 stricteb pte missio
 ut ubi ut quando ut quali
 bus dat ubi quippe in
 catholicis matrib sum
 Quando non an uenturi ex
 ita die quia esse nec te
 pte acceptable esse nec
 dies salutis + queste dom
 du i uenire pte i uocate
 cu du ppe e Qualibus
 nisi quisib qui ad puelo
 cu mntacis mfecta hu-
 litate firmat Quibus
 dicit Omne puelos ue
 ntre ad me talium est
 em regnum celorum et non
 quis fueritis et efficia
 mi sic pueli non intrabi
 tis regnum celorum Quia
 ergo non nisi catholicis
 etiam ueri martires sunt
 Dicunt recte Nunc long
 e quo qflat quia nisi

no clarescit ad fulgo
re eternae pulchritudinis
misi ut ita dicam quod hic
asserit arserit inof
ficina caritatis pensa
du pterea est quod occulto
qsidio omnipotens deus quos
dam ab ipsis expordit
suis innotescit custodi
ens usque adiutante sua
puehit ut etate recess
ente simul in eis pse
ciat et amorem nume
rositas et celsitudo me
ritorum Alios vero in
expordit suis deseret
staturectibus vicibus ne
p abrupta pmittit beru
que est tamen ecce eob re
spicit et ad sequendum se
stamoris iste suac
dit atque molitas in eo
rum cordibus prexidines
victorium ultimis feruore
adutum et eo magis ignes
cunt ad desiderium equi
rede pietatis dei quo
magis exubescunt me
moria iustitiae sue sic
sepe contigit ut ipugne
certamine miles datus du
cis sui oculos constitutus
hostili ultiore turpiter
cedat et enervior p
bens texita feriat. Quia
tamen hoc ipsum quod turpiter
gessit exubestes ante
iudicis sui oculos maiores

ex ipsa ueretudia vices
sumet tantoq; post for
nia exercet quanto et
presente glam ututib; p
actat et pterita uenom
ma debilitatis tergit
sic exijo nonuquam qui
da in dei fructu exante
acta pterita ac ciuib;
debilitate roborat eos
q; ad custodiam madata
et futurorum desiderii
trahit et impellit memo
ria pteritorum ut hinc
ad ueritatem amor pueret
illuc de ptestitis ueretudia
instiget. Quibus tamen
aduersarii etiam dum su
mis pditionibus ututib; ui
derit eisq; in presenti ui
ta un derogent quia
iuemus nequaque possunt
accusare illos de ptestitis
moluntur sic moysen no
manicheus impedit
i quo sequitur ututum
gratia transacti horridi co
nat culpa sedae En quo
non accedit quod modum quia
pacies ad sustinendum sed
pibus quia ptestitis ad feru
dum fuerit talibus exijo
aduersariis beatu iob sub
tilissima consideratio ob
uians quod qua dipit ha
bet arguit uenatus suad

principia & auro lota est
 iquo glat apte subdit
ferru detra tollit
 + heretici de iusticie sue gira
 op 18 nob claudē glaci atque
opa sui ontacomis elatos
lactare nobis tiquos ut
dipig aut ee aut fuisse
minat phuulimā ergo
ffessione t ueracē defen
sione ḡtra eos vñ stud
loquit dices ferru de
terra tollit At si apte
dicat forteb vni qui acu
tissimis hincuarū gladiis
hac actie defedēde fidei
ferru fuit Aliquando tui
mīfīmī actionib⁹ fuert
peccati quippe hom̄i dic
tu e Terra es t terra id
Et de terra ferru tollit
q fortis pugnator enie
d treena que p̄ tenuit
actoe sepat No ergo d
in eo despici q̄tq fuit q̄
ta accepit ee q̄ no fuit
anno matthei ita tue
he qui trena negotiis
splicata telonei usibus
seruiebat Et de terra culta
fortitudine ferri qua
luit tunc vñ hincua q̄
acutissimo gladio cuage
li administracē dñis ifde
lin corda trassixit Et
qui ifremq p̄ despecto
q̄ fierat p̄terrena ne

ḡtio fotis p̄modū fac
 tq e ad celestia pdita
 metia vñ adhuc subiū
 git Et lapis soluta ca
 lone m̄ ob querit + Tu
 lapis taloc soluit tu co
 ducū atq a diū amod
 igne frigidū eode diū
 amoris tangit igne.
 t in fexuore sp̄us liga
 t ut seq̄te uita deside
 riorū estu ardeat quā
 p̄s audies ī sensibilis
 manebat Ep quo ardeō
 s̄z t emollit adamōez
 t ruborat ad opūcōne
 ut sic p̄s dñq fuerat
 tamore seculi ita se
 p̄modū forte exorat
 tamore dei t quod an
 audie rēnuebat iam
 t credē t pdicā ī caput
 lapis ergo soluta coloc
 tes utit quia dura mē
 supri amoris ipie liq
 facta ad uera fotitudine
 qmittat ut p̄tor qui p̄
 ī sensibilis extiterat p̄
 modū t p̄ auctoritate
 fortis t p̄ pdicācōne
 sonorq fiat Quod bene
 p̄ esaiā dicit Qui ḡfi
 dut in dñō mutabut for
 titudine fortitudinez
 mutamq tu ḡsi tata
 utute p̄nis seculū fugia

19 cap

¶ In tempore / 20

cap 20

quata hoc an querebui
m⁹ Rūia aut mala ab
aduersariis catholicis
moribus an acta uita
reputat recte subditur
¶ Temp⁹ posuit tenebris
i⁹ quis iudicis modū quo
nnqui eo desistat vñ
eis p ap̄tm dicit Gra
tis aliquando tenebre n̄c
aut lux in dñō sicut alijs
quoc⁹ discipul⁹ isde doce
eḡtus dicit Nox pres
sit dies aut app̄mqua
bit abitā ergo opa te
nebrarū et n̄duam ar
ma luce sicut in die hones
te ambuleq⁹ vñ itati
nis cariorū ecclie ueni
enti dicit Rūe e ista
que p̄redit⁹ quasi au
rorā q̄sūtēs apte ei
ectia aurorore q̄pata
destbit⁹ que p̄gim⁹
fidei a p̄torū suorū te
nebris itare luce ro
mutat⁹ Temp⁹ ergo
posuit tenebris & vni
uersū fme ip̄e q̄siderat
Vñ iſdrū noīe electos
uoluit & r̄pbos q̄phendi
Ita bona facies & ordinas
deus mala uero no faci
ens si ab iniquis facta
ne in ordinate ueniant
ip̄e disponet q̄siderat v
niſdrū fme & patietor
tollebat oīa atq̄ tuet⁹

electo cu t̄minū quo ex
malo mutet ad bonū in
tuet⁹ etiā r̄pbora fme
quo de malo ope dignū
trahat⁹ ad suppliū vidi
fme p̄septis seculi quop
strat⁹ dicit dñe quid me
uis fate vidi fme fme
quasi obseptis discipuli
quod p̄missio stelē gut
tur laqueo striget se⁹
& peccate pumet et de
terris pumedo decipet
vidit t̄munitas delinq
tes si q̄siderauit fme de
linquenti p̄ p̄maz torro
torū vidit si sodomaz
delinqte si q̄siderauit fi
ne ardoris luxurie q̄
ne gehene vidit genti
litatis fme q̄ possessa in
quitatu tenebris q̄nq̄ si
dei luce clarestet vidit
iudec t̄minū qua ab ea
luce fidei qua tenebat
obdurate p̄ fidie se te
nebris tetaret vñ ad
huc q̄fue subdit⁹ lapi
de q̄ taligmis & umbra
mortis diuidit torreb
a pplo p̄temauit Quid
durq ille p̄ fidis plumbū in
deorū qui auctore vite
vide p̄ fidē noluit q̄ne
p̄ phas pdixit nisi la
pis taligmis fuit qui et

crudelitate dura extitit
 et in fidelitate nebulosus
 Qui alio quod uocabulo um-
 bra mortis dicitur Umbra
 quippe talis exprimitur
 qualia eius rei de qua
 trahit fuerit in immam-
 ta Quis autem mortis
 nole nisi dyabolus votat
 de quo per quidam sui misere-
 ri significator dicit Et
 non illi mors Cuius ille propterea
 umbra extitit quod tamen
 tate illius sequens eius in
 se imagine expressit Quod
 uero torrebat nole nisi
 ille a specti tremendi ini-
 diis per ultimum examen
 et credens atque electos et
 electos diuidens utrum
 uocat Non per prophetas dicit
 flumus uincit rapido et
 egrediebat a facie eius
 Quis autem in hoc modo pe-
 gmat prophetas nisi qui ad
 portam electorum currens
 habet se patriam nouit in
 celestibus et tanto magis
 dicit spiritus tu emere se per
 quanto hic cuncta que pte-
 rent esse a se deputat
 aliena peritius itaque est
 plus omnis natus electorum
 qui hac uita quoddam sibi
 explicit deputates ad super-
 ha patriam tota codis in

fetore suspicatur De qui
 bus paulus dicit Confisi-
 certes quia perfidi et hos
 pites sunt super te et Rui-
 em hec dicit significat
 se patriam inquirere hanc
 pergnatorum isde quod apostolus
 tolerabat tu dicet domini
 sum incepit pergnamus
 a domino per fidem ambu-
 lam non per speciem huius
 pergnatorum exponas sa-
 tagebat euade tu dice
 bat Desiderium habent rupes
 dissoluti et esse tu christo Et
 rursus huc uincit christus
 et mori lucu huius
 pergnatorum pondus creauit
 sentiebat psalmista cum
 dicit Ihesu mihi quod incola
 meus prologatus est in
 habitacu tu habitatibz ce-
 dar mittu incola fuit
 aua mea Abhat exipi
 quatuorq; anhelabat cum
 super me desiderius fla-
 grans dicit Situunt
 aua mea ad deum viuu
 quoniam venia et apparebo
 an facies dei mei Sed
 hoc desiderium nestinunt
 qui cor intremebit uolup-
 tibus desigunt domini em
 sedia que sunt visibilium
 diligunt perfecto tuisibi-
 lia uel si cedunt esse

¶ De pergnatorum electorum / 21

no dicitur quia dum in
mis se exterritus fecit
etiam mete carnales si
ut simul enim inhat in
ta utraq; pplos currit
si no simul ad ppetua
quemque quia lapidem
caliginis & umbra mortis
diuidit tunc a plo pe
gnate ac si apte dicit
Eos quos mo ut infide
litatis exterritat ut crudel
itas obdurat flammas
flumis a spectu enim in
dictis exiens ab electo
cum ut plo separat ut tunc
a bonis iustis districti ex
annis diuidat quos ne
in suis huiusmodi tenere
bene viciorū exterrant
potest fortasse itoreis
hōe ipā reifico stē
p̄dicatois intelligi imp
ta id quod p Galone dī
Oculū qui subsanat pa
tre et despiciat partū
mis sue effodiāt illū
corū de torretib; pū
si quippe dū diuina iudi
cia reprehendit subsanat
patre Et quilibet heteri
ci dū p̄dicatois stē etiā
fecunditateq; illius deride
do n̄tepnunt quid aliud
qua p̄tu matris despici
ut Rūa nō in meito cop

quaiz matre dicit quia
de ipā exēnt qui ḡtra n
sāz locut̄ ioh̄e altestate
qui ait Anobis exierit
s̄ no erat ex nobis Nā
si fuissent ex nob man
sſent utiq; nob̄ Cor
ui uero detrectib; uenit
cu p̄dicatois ueri addi
fessor stē etiā a sacro
librorū fluet p̄cedit
Qui recte est corui uon
ti sūt quia nequaquam de
iusticie luce supbiuit sed
p̄ huiusmodi grāz p̄torū
in se m̄tredmē q̄siter
Vn est ab electoriū etiā
dicit Rūa su f̄ forma
sa Et ioh̄s ait Si dixe
r̄imq; quia p̄torū p̄tm̄
no habemq; nos metip
sob sedutimq; Qui uide
lic corui subsanates o
culos effodiāt quia pri
uorū ac p̄uicatiū hom
itecoz vñct̄ Gohor
itaq; testimonio si hic
q̄s tōres p̄dicato debet
intelligi lapidei caligis
& umbra mortis diuidit
tōres a plo p̄gnant
quia stōriū p̄dicato ob
duxatas metes xp̄borū
deserit et ad pia hū
lū se corda qūtit Vnde
ad huc subdit Eos quod

12. viii. 1510. 1510. 1510.

oblitus ē. pēb eſetib
 hoīs t miuōs Quid hoc
 loco aliis accipit eſetib
 ho mīſi ille. de quo p̄ pau
 lu dī. Quid p̄t nob e
 gen⁹ fact⁹ ē tu ec̄ di
 ues ſu⁹ uideliz eſetib
 hoīs pedeb ſi pdicatores
 fuerūt p̄ quoru pfecto
 pñcia getilitate cūi
 mudū pambulauit vni
 uerſu de quib⁹ p̄phyam
 ducat t mambulabo meo
 An pēb eiu⁹ nō erat qui
 tent⁹ in pēdib⁹ dicebat
 p̄ quo legatoe fugor in
 catena. Et eoꝝ qui um
 bra mortib⁹ t lapis cali
 gimb extiterunt pēb ho
 mīb eſetib⁹ oblit⁹ ē quia
 ipso iatio naſtetib⁹ et
 desie dū ſi apti celoru
 regnū iudee pdicāe uo
 luſſent iudeetib⁹ qđ ei
 mīhil oīno pſiceret ad
 pdicādū getib⁹ deflex
 erunt ſicut ip̄i in ſuis atti
 buib⁹ dicunt Nobis oportet
 p̄mu loqui ibū dei
 h̄ quo Epulisti illud et
 indignob⁹ uob⁹ iudicasti
 et ne uite ecce q̄utmo
 adgetib⁹ de quib⁹ p̄ p̄ta
 dicit. Traſferut mo
 teb⁹ in tor marib⁹ qđ re
 pulsi a iudea apti i hoc

getilitatiſ ſeculo ſit
 traſlati. Qui ſit ergo
 qui i mesā duricia pē
 obſtruitate cordis qua
 ſi quida lapis caluſim⁹
 et umbre motib⁹ aperij
 nate ſto p̄tlo diuidulū
 mīſi hi⁹ quob⁹ pēb eſetib
 hoīs ē oblit⁹ t quob⁹ p̄
 dicatores dī uideliz
 p̄ huamitate paupes p̄
 ſupbie ſue timore re
 liquerunt eorūq; oīno
 obliſit dū pdicatores
 ſue ſemita ad ſola ſeut
 tificatoz ifetui bñſule
 rūt Quid ſette quoz
 miuōs uotat qđ dū in
 fidelitate ſue obdūrati
 ſit uerbo uite ad tor
 uia p̄pere noluerit. Et
 uidel het que ſit ob
 durauit uel qualis dū
 dū fuerit ut quid poſt
 p̄tulerit audiām⁹. Se
 terra de qua oriebat
 p̄mu ſloto ſuo ugne ſub
 uia e ſpane iudea dae
 q̄ ſueuerat que leſib⁹
 ūba pſiceret. Quid uideliz
 leſe quia intellige
 ia Epbi atq; exoplanae
 no poterat. Oppha q̄mū
 clamets deploras diceb⁹
 paruuli petierunt p̄pne
 t noerat qui ſcanget

oribus. Sed heretica in loco
suo igne subusa est quia
fidelium signa appiciens
tuidie se facte extrema-
uit. Rua enim semper in
uidia de subbia nastiso-
let in loco suo igne per
que idcirco arsit tuidia
quia subbia non eliguit.
Terra ergo que pueri pa-
ne habuit per igne sub-
usa est quo synagoga
que madata dei plebe
probavit nastato errat per
sequens tuidie se igne
q[ui]supfit. An no emula-
to misericordia ardebat
tu redemptoris mei sit
na appiciens per quosdam
suos dicit. Quid facimus
quia hic homo multa sit
na facit ut certe vide-
tis quia nichil perficimus
et ecce m[is]er[ia] tota. In
enim uadit videbant un-
quatuor debuerat atque
exinde plus ioreb[us] fidebat
querebant extingue
que tenebat motuob[us] v-
niuersitate. Quore tene-
bat lete s[ed] legis p[ro]se
quebant auctore cer-
ta ergo d[omi]na oiebat
p[ro]p[ri]am in loco suo igne
subusa est quia uidea
in semel ipsa et per habuit
lete q[ui] fecit et post
uidia que geraret

De tuis adhuc desperato-
ne subiungit locus sa-
phiri lapides eius et
gleba eius aurum. Aug-
mentu talpe sequentib[us] p[er]
comum glorie precedentes
ita vniuersitatem casuato
majoris et minus quanto
perqua cadet majoris
potuit esse iustutis. Dicit
ergo iudea dicit quid
fuerit et procedunt mag-
nitudine iustutu crescat ad
cumulum sequenti delit. Cap-
torum loci saphiri lapi-
des eius et gleba illius
aurum. Quid enim hoc loco
lapides nisi stonu ac
for cui metes accipimus
Inscriptio etenim sacra ali-
quando lapides in malo a-
liquando uero in bono ac
rapi solent. Ita tu lapis
per insensibilitate ponit
dura lapides rada sit-
nante. Unus per Iohannem dicit
potest est deus delapi-
dibus istis sustinente filios
Abrah[ae] quid uidelicet nasci
lapidum nisi corda geti-
lui designat duram tut-
atque insensibilia per insi-
delitatem. Et prophetam
domini pollicetur dicens. Au-
fer cor lapidum de tra-
ne uestra et dabo uobis
cor coram eis persu per

pides metes forū desig
 nari solent. Vn ppetru
 sancti dicit. Et uob lapides
 viui sup edifica
 m domos spuales. Et p
 pheta dñs ueneti ecce
 pollit. dicens Ecce ego s
 na pordme lapides tuos
 t fidabo te in saphyris et
 ponā iaspide p pūtnacu
 la tua t portas tuas in la
 pides sculptab. t oēs tm
 nos tuos in lapides deside
 rabiles vniuersit filios tu
 os doctos a dno. Et rauit
 em nāq pordme illi la
 pides quia mea statuā
 mētorū duūtate distinx
 fidavit ea in saphyris qui
 s lapides dolorib aetij
 iste situdine tenet. quia
 robur ecce in aiabib re
 lestia appeteb solidatur
 Et quo iaspis vniuersit
 dolorib iaspide p pūtnacu
 la eius posuit quia illi
 gta adūsarios pste et
 tēsie defensioē obiecti
 sunt qui mīm desiderijs
 ututes nulla temporib re
 pbi ariditate marcesant
 portas uero eius posunt
 in lapides sculptos hū appē
 porte sunt ecce p quoru
 vita atqz doctrinā m̄trat t
 ea m̄litudo tredecim. Riu

p eo etiā qd magis op
 bo pollent t id quod lo
 quetes afferunt diuen
 tes ondit no puci s
 sculpti lapides ec memo
 rant. In quoru em uita
 recta opato ter m̄t qd
 eisde ipsi exprimitur
 qd egerunt ubi oēs p
 storiū numerū genera
 li collectioē cludens sub
 didit oēs timos tuos in
 lapides. Et taquā si audie
 tes ista pterem ut hos
 lapides quos dicet in
 dicaret adūxerit vniuersit
 filios tuos doctos a dno.
 Quia igit de iudea nūp
 ste aut que celeste uita
 deducent defuerit dicit
 loci saphyri lapides eius
 Et quia magna uite ac
 sapie claritate p fidem
 fūlūt adūxit. Et ghe
 lius aurū. Quid p ghe
 bas nisi collectioē sim
 tulorū ordinū ac mlti
 fidimes designat. Gle
 be aut exhuoree t pul
 uere strigunt. Oēs ex
 go qui rore ḡe infusi
 t mortis debito se pulue
 re ecce uerati ḡmicoē
 ḡfessi sunt dū uite ītute
 cōtrestent quasi auncē

Tilla glebe tenuerunt
Glebas em ea tra ha
buit in pphis glebas in
doctoribz glebas in pa
triz antiquis qui mag
na se insusioe gre in
professionis et opibz una
minime tenuerunt Di
cat ergo Et glebe illius
auru quia in ea institu
do spualiu tanto maiori
litute clareuit quanto se
in deu at ppxmu maiori
vmitate ostempsit Sed
hoc auru pfdie e po
modu tenebris obstina
tu Cuiq pfecto ingredi
ne iemias pphu mitus
deplorat dices Quo ob
sticatu e auru et muta
tu e color optiq Auru
mag obscuratus e quia
meis antiqui ille fidei
atq in nocte splendor
reueete pfdia malicie
se nocte frustauit Ra
uit quid fuit audiunq
loto saphire lapides
eiub et glebe illius auru
Nec ta dilecta ille deo
pplus curata bo pdi
derit audiconq Se Se
mita utrancuit auiis ne
intuitu e oculis vlturis
Quis hor loco auiis noie
misi ille signat qui copij

Cap 23

Fide noie auiis / 23

caneat quod assupsit
ast ededo ad ethera libra
nit Qui apte qd volans
appellacoe expmpt col
tur quippe dū uolat si u
tens tadauer exspicit
se ad esu tadauerit de
ponit et pleruq sit in
morte caput dū ad mor
tuu aui desumis uenit
Pette ergo mediator de
dei thom̄ redepctor me
volturns appellacoe signa
ture quia manes talitatu
dime diuinitatis sue quasi
a quoda uolati sublim
tadauer mortalitatne
Spexit in tsumis et se se
de celestibz adima submi
sit fieri quippe ppf nob̄
homio dignata est et dū
mortuu aui petat mo
te apud nos quia apud
se eat et mortalies tuer
Et huic uultu oculus
fuit ipa intencio me re
surrecconis quia ipo ad
triduū mortuū abet na
nos morte liberauit Ple
ergo ppud pfdia uideo
ru pplus mortale vidit
s q morte sua metu mor
te destruet minime at
tedit Copperit quidex
volute h oculis vltu
ris no asperpit Qui

du huiusmodi eius uias
 quibus nos ad alta subleua
 uit. q̄ si dñe noluit sem
 ta ignorauit auis Regz
 om pensare studuit qd
 eius huiusmodi subleuaet
 ad celestia et morte ei⁹
 intēco & sōmaet adiuua
 Semita igit ignorauit
 aub nec in tuit⁹ e ocul⁹
 vulturis quia & si uidet
 en que in morte tenuit
 videre noluit quāda uite
 nostre ita de ei⁹ morte
 sequet. Vn ad crudelitate
 p̄secutorib⁹ exarsit u
 ba uite p̄tipe tenuit p̄
 dicatores regni celorum
 prohibedo sciendo serie
 do repulit. Rui s̄z epul
 su uidea ad qua missi fu
 erat desereteb⁹ id est lita
 lis collera dispeñi sūt
 Vn adhuc subdit. No cal
 tauerit ea filii istitorū
 nec p̄reasunt p̄ ea lec
 tio. In cunctis latinis iodi
 ab⁹ institores puto
 Cap 22 Ep̄m⁹ iſſectis uo negoti
 atores uenit. Exqua
 re colligi ualeat q̄ hoc in
 loco institores scriptores
 quoq̄ ignorando posuerit
 Institores om̄i negotia
 tores dicimus p̄ eo q̄ co
 tendo op̄i insistant. Et
 utq̄ simili in uoto di⁹

sonet intellectui no dicar
 pet quia oēs qui fidelium
 mores iſtituit spuiale
 negotiū gerut ut tu p̄
 dicatores suis auditorib⁹
 p̄bent ab eis fide topa
 recta p̄ciput sic de
 sc̄a eccl̄a ſptu e. Qm
 donec fecit t uendidit
 De quo t paulo p̄ illic
 dicit. Vdid p̄ bona e ne
 gotiaco. eius Quid hoc
 loco. Institutores misi p̄
 phete ſi uotati sūt quia
 synagoge moreb⁹ adſi
 de inſtitue p̄phetado cu
 rauerit. Quorū mī
 en filii ſi apti nūcipat
 Qui deu hoī credent
 adeande fide excoſu
 ſit p̄dicatores generati
 De quib⁹ eccl̄a p̄ p̄sta de
 p̄ p̄ib⁹ tuib⁹ nati ſit
 tibi filii q̄ ſtitues eos p̄n
 cipes ſup oē ſta. Et
 quia expulsi apti a sym
 goge ſimib⁹ ſit egressi
 recte n̄t dicit. Na cal
 tauerit ea filii istitorū
 Calcaret quippe ea isti
 torū filii ſi p̄dicatores
 ſi eiusde synagoge
 cal uicia talorū ututib⁹
 p̄m̄nt. Si aut̄ instito
 reb⁹ eosde ſte eccl̄e p̄
 dicatores aut̄ p̄sta in
 stitorū filios pastores

fide p̄dicatoib⁹ ſte eccl̄e / 20

¶ dotoes qui aplo⁹ uia
secuti sūt nil obstat in
telligi qui synagogam
in me calcauerit quia dū
corū pres i. Apol abil
la expulsi sūt ipi q̄ ab
eius uocatoe cessauert
per qua uidelic⁹ synago
ga leena nō p̄transyt
quia sta enīa collectio in
genu dedita nequaq;
se ad illū indec p̄plm diu
nius usurpauit perte at
ecclā leena nūcipatur
quia male uiueteb⁹ tui
tib⁹ ore st̄e pdicatois
interficit Vn t̄ ipi pmo
pastori quasi huic leene
ore dicit Hacta t̄ ma
duta Quid mactat app⁹
a uita occidit id uco q̄
q̄medit i comedetis co
pe q̄mutat hacta ergo
t̄ maduta dicit i. a p̄to
eos i quo vnuit interfici
te t̄ a serpis in tua illos
mebra querete Et quia
heretūa corp⁹ e dm
q̄pe eti dñs iacob uote
totuq; leo uotat ex se
leena uotatur ex corp⁹
du ei subiude sperie dicit
Ad pdam fili mi astedisti
requiestens attubuisti
ut leo t̄ quasi leena q̄
sustitabit eu Hec uite
leena nequaq; dicit q̄
p̄ uidea transyt h̄ no

p̄transyt Apol⁹ quippe
pdicatibus p̄q ex illa t̄
mlia p̄ modū q̄ndq milia
crediderūt Ecclesia utaq;
p̄synagoga transyt sed
non p̄transyt quia ex illa
ad fidem paucos caput
si t̄ illū infidele p̄plm a
p̄fidia fuditq; nō extingit
Quod sepe t̄a dixi⁹ expul
sa ab infidelitate uideob⁹
desflexit ad uota co⁹ ge
tū Ad huc de eade lee
na dicit Ad silicē expte
dit manū sua subulens
a radib⁹ montes aya
nū quippe adsilicē expte
dit qui ad duricūa getū
brachū sue pdicatois
misit Vn t̄ isde beatub⁹
Qob passionis sue hysto
riam prestiens getib⁹
in note stean dicit Oci
bant her stilo ferreo in
plumbi lamma ul telte ful
pant in silice Kuid her
in loco montes nisi huic
seculi potesteb⁹ accipim⁹
qui p̄ trema sua altū
tumet De quib⁹ p̄ p̄ta
dicit Tantū montes
t̄ sumit abūt Os montes
a radib⁹ sūt euersi
quia pdicante sta occia
sumit huic sculi p̄ta
tes i adoratu o mpo
tēp̄ dei ab initia cogita

tōne terides ut radices
 em̄ montū sūt cogitato
 nes intime supborū Et
 a radicib⁹ montes cadunt
 quia ad coledū deū pta
 tes seculi ab innis cogita
 comib⁹ pster nut pette
 etem p radice cogitato
 occulta signat quia phox
 qd int̄ no remt exupt
 quod uideat foras Nnde
 t m bona pte p phaz dr
 Et mittit id quod salua
 tu fuit de domo uida t
 quod reliqui e mittet ra
 dice deorsu t faciet feci
 tu simus At si apte o
 rere Qn imis cogitato
 nascit ut insuim⁹ eti
 buo reddat Dicat ergo
 ad silicē extēndit manū
 subūt a radicib⁹ montes
 quia dū duricā gecū sc̄
 pdicato petit supborū al
 titudine fidig stravit Qd
 uero eos quob audim⁹
 terrenib⁹ evacuat dom⁹
 celestib⁹ replet t quob
 lsmis turib⁹ expaurit
 supnis rigat fluetib⁹ mo
 sequit Qn petris riuos
 expadit 1. in durib⁹ gen
 tilū cordib⁹ fluios p
 dicat omis apuit sic pp
 pheta quoq d nrigā
 da dicit ariditate oē
 tilū posuit desertū in
 stagnū aque t terram

sine aqua inexitq aqua
 xū Atq inewā gelio p
 mittit dnb dices Rui
 cedit in me sic dicit sp̄
 tura flua de uetro eis
 fluent aque vīue Quid
 pmissū tt audiūt etia
 n̄t op̄letū uidem⁹ Ecce
 em̄ in scib⁹ p̄dicatoribus
 t no op̄ uidea p̄fem⁹
 p̄ucta etiāz toto orbe
 diffuam fluetia celestia
 mandatorū ubertim ma
 nant ore ḡtūlū Cūia
 em̄ i petris riuos apuit
 exduris quoq cordib⁹
 fluios sic p̄dicatorib⁹ em̄a
 nauit Et oe p̄ciosū
 uidit oculi eūlū Gaudū
 magnope e qz tato vna
 queq dia fit p̄ciosor
 an oculos dei quanto p
 amore uestatis desper
 tor fuerit an oculob⁹ su
 ob h̄m̄t ad saul diatur
 Nonē tū p̄uulq es̄s
 i oculis tuib⁹ capud te
 q̄stitui in tribub⁹ Es̄t
 Ac si apte ducet agnū
 michi fūisti quia desper
 tus tibi Sz quia nūt
 magno tibi es̄ factq es̄
 despetta in vñ t p̄phaz
 dicit ve qui sapient
 es̄t i oculis uestrib⁹ et
 cora uob metris p̄u
 detes Tanto ergo fit

cap 27

+ in de hūilitate / 24.

quisq; vilior deo qua
to preciosior est sibi
Cato preciosior ē deo
quato ppter eu vilior
sibi. Qui hūlia respicit
et alta a longe cognoscit
Et itaq; p̄tiosu uidit
oculis eius Christi tūa
sacra uidere dei aliquā
elijc ponit sic reuā
gelio st̄ptū est. Eu es
sob sub fītu uidi te.
ponit te sub umbra le
git elijc vidit ergo
p̄tiosu quia hūlia ele
git in frēma em mudi
elegit ut q̄sudet for
nia. Vidit p̄tiosu q̄ hu
mana alia de se abiecta
sapientē ḡtē sue il
lustratōe respexit De
qua uidelic̄ aia p̄ poly
dr. Et si separaueris p̄
tiosu a uili quasi ob me
ū eris vilius quippe deo
est p̄mūdus p̄esentib̄ p̄
tiosa uero ē ei aia hu
mana. Qui ergo p̄tiosu
a uili separat quasi ob
dm uotat quia p̄ eu
deus ubi sua cōpetit
qui ab amore presenti
seculi loquedo que p̄t
huana aia euellit. Et
qui a testam̄ti noui dor
tores ad hoc usq; p̄duc
ti sūt ut occultas quo
q̄ allegoriarū calligra
neb in ueteri testam̄to

rimaret recte subdit
p̄fuda q̄ flumiorū sau
tata est et abstundita pro
dupit in luce. Quid nā
q̄ hic aliud flumna misi
antiquorū dicta nūtū
pant. Quis em p̄esse
sufficit quā uehementis
flumiq; dū lege condet
ex p̄ctore moyse et
rūpit quā uehementis flu
uiq; ex dauid corde de
flūpit. quāta Ecclomis
ore atq; om̄ p̄pharū
fluminū fluentia manū
uerut. Et horū flum
nū iudea specie temuit
dū h̄e superficie sexuab
corū p̄fuda nesciunt
Rōb uero qui ueiente
dno in eis m̄tra et spū
lia queriq; corū p̄fuda
rimam̄. Quid ip̄e dñs
face dicit quia id nos
age ip̄o donare puale
m̄q; per nob̄ iſit qui no
trā que occidit f̄ sp̄m
qui vivificat sequim̄
P̄fuda flumiorū dñs
scutat et abstundita in
luce pdupit quia dicta
legis que calligra m̄
m̄b hystoria obstruat
nūt ex p̄poto sp̄ualib̄
illuat. Non et loquēt m̄
p̄abolis p̄ euangeliu ue
tate discipulis p̄cepit di
cent. Quod duo uobis

tenet
dūte
line t̄

i tenebris dicte ilue
et quod in aucte audistis
predicatis sup testa Ap
ta nam dicta expone
cum fecerunt nobis esse
in spirituas sanas atque
in patru Vn esias p
pheta plana ste eme
ex portis uba spiritus
et no allegoriaz fene
bris obscura extamauit
dices loco fluminorū riuū
altissimi t patet Testa
menti em ueteris dicta q
angusti t clausi riuū fu
erut quia i mensas sic
tie sue sanas collectio
obsticissia ostendebat
At gte doctrina ste occi
riū lati t patetes sūt
quia eius dicta t tuer
entib⁹ multa sūt t quete
tib⁹ plena Ait ergo p
fida q̄ fluminorū strata
q̄ e t abstundita ponit
in luce quia dū suis ex
portis intelligere spi
ritu i fudit antiquas p
pheta cum obstatates
aperuit t hoc iā sta et
desia p spūm agnoscit
p synagoga p̄q p h̄m
intellige oīno no ualuit
Vn t moyses cu pto lo
quet facie uelabat ut

videlic⁹ designat q̄
ille uideorū p̄lī legis
uerba agnoscet s̄ eius
de claritate legis om̄
no no uideret Vn ret
te t p paulū dicit usq
in hodie nū em die cu
leigit moyses uelame
est portu sup cor eoru
Sed q̄ dicta dei nulla
ten⁹ s̄me eius sapia po
nebant nisi em quis spi
tu eius atreperit eius
nullo uba agnoscit Bac
tus uix de uestigada ea
de dei sapia uba subui
git dices Sapia uero
ubi tuerietur t quis e
lotus intelligere Nestit
ho p̄ca eius nec tueriet
inter suavit uicem ab
bissus dicit no e i me
Et māc loquitur no e me
in isto dabit aurū dñi
zū p̄ca nec appedit
agentur i ḡmitatione eis
Notandum p̄us est q̄ duo
ibi proposit t duo subdi
dit respondendo Addit
nam qd supiq dixit En
pia uero ubi tuerietur
t quis e lotus intellige
rie isto usci respondit
Abissa dñt no e i me ma
re loquitur no e metu
Addit uero q̄ dixerat nef

tit ho p̄tū eius nec t̄
uemetur terra suam
ter viuecū inferioe
uerū reddidit dices
No dabit aurū obrisū
pea nec appendit ac
tentū iā pacē eius
Adutq; ergo respondit
s; augedo qd obierat
no solvendo sū sapientie
nāq; locū queret ac
denide m̄ferius responden-
deret Obijss; dt no e
ime no ubi eet s; ubi
no eet idicauit pur
sub cū abhoīe eius p̄tū
dicet uñmoari atq; ad hoc
m̄ferius reddet no da-
bit aurū obrisū pea
no quid eet eius p̄tū s;
quid no eet ondit Tūc
tis aut liquet q; neq;
hec huana sapia vult
teneri loco ut em diui-
cib; p̄t Sed vir sancta
m̄stic; sensibus plenus
ad alia nob̄ tellugeda
transmittit ut no creata
s; eande sapiaz egrag
Na n̄ iuerib; istis alle-
goriorū secura rime
m̄ tautiq; que secur
ōino sūt digna desper-
tui si exsolā hystoica
naracōe pensent pau-
lo p̄t nāq; dicit no ade-
quabit ei aurū uel ui-

trū Et cū sic nouis ui-
trū longe atq; diffit
auro sit uilius aut p̄t
auri nome metalli uti
q; p̄tiosi p̄mines laude
ultrū qd dixit. sapia no
equari sp̄us ergo h̄c
difficultate sp̄ollm̄ ut
ad smās horū uboreū
m̄stas uigilem̄ Vir
itaq; suis qua sapiaz
templat̄ misi ea de qua
paud̄ aplus dicit p̄pm̄
dei utute t̄ dei sapiaz
De qua p̄tato stptice
Sapia edisitā uit sibi
domū Et d̄qua p̄sta aut
dia in sapia fecisti huic
m̄mru sapie homo pau-
nescit quia nichil dig-
nu estimatōe illius in
uemit No aut hoc sapie
p̄t t̄ ce dicit t̄ nesci-
ri s; idco nesciri q; de-
est eo s; loquedi genē
quo tanjusq; quisq; de-
p̄he sub tu r̄mediu sub
uecom̄ no iuent fate-
solet quia q; q; faciat nesci-
rit huic ergo sapie p̄
cū nescire ē digni op̄is
meritū quo illa p̄cipiat
no iuermre Ad hoc nāq;
p̄tū dām̄ ut ciub uic
re qua appetim̄ posside-
re ualeam̄ Rūd aut

nos dedim⁹ ut hāc sapia
 qua xp̄us p̄cipie merea
 m̄t Gra quippe redēpti
 sūg illa nāq̄ sola opa
 male viued⁹ dedim⁹ q̄b⁹
 si iusta retributo serua
 ret⁹ nō xp̄us f̄ supplicia
 redderet⁹ Oz aliud h̄o
 p̄iustitia meruit aliud
 p̄ grat⁹ accepit Testat⁹
 paul⁹ p̄sq̄a me⁹ illiq̄
 semē q̄rē ueitatis accept⁹
 quib⁹ sentib⁹ p̄mebat
 exorib⁹ qui p̄q̄ t̄quit fū
 blasphem⁹ t̄ p̄secutor
 et q̄tuelios⁹ h̄i m̄t q̄se
 atq̄ su⁹ quia ignorans se
 a t̄ in crudelitate Testat⁹
 p̄ qualib⁹ xp̄us mori
 dignata⁹ e t̄ adhuc m̄t
 peteb⁹ eēm⁹ sdm̄ tēp⁹
 p̄ xp̄us mortu⁹ e Qui
 ergo ueiete sapia ip̄u
 effecti sūg qd̄ boi opib⁹ de
 dim⁹ quo eade accipē
 sapia⁹ merem⁹ huic uta
 die sapie h̄o p̄ci⁹ nesit
 quia quisquis a brutis
 animalib⁹ rationib⁹ intellect⁹
 tui distract⁹ e quoiaz no
 suis meritis sit saluat⁹
 intelligit Quasi ad p̄ci⁹
 p̄uenda sapia⁹ p̄ci⁹ dāe
 est ad cognoscendū deū at
 omib⁹ sue mercede pre
 uenire No oē huic sa
 p̄cie p̄ci⁹ q̄tionebat

quā dicobat Quis p̄r do
 dit ei et retribuet illi
 h̄inc itm̄ nichil se dedis
 se boni opib⁹ ut ad fidē
 ueniret agnoscat sp̄lū
 est Gra salui facti estib⁹
 p̄ fidem t̄ hoc nō exp̄ uo
 bis dei em̄ donū e exp̄
 opib⁹ ut ne quis glori⁹
 h̄inc de semetip̄o itm̄ du
 Gra dei sum id qd̄ sum
 Ex tuq̄ m̄mītu aspna
 tone q̄rē quia ututu op̄
 p̄ting exp̄ corde generat
 ut exp̄ libero q̄ arbitrio
 subsequāt actio cui post
 hanc uita retributo et
 ha respondent ilico ad
 iecit Et gra eius imo
 uacua nō fuit Oz sunt
 nonnulli qui sanos se suis
 uicib⁹ exultat subq̄ p̄
 redēptib⁹ metis redēptib⁹
 se ēa gloriant Quocū
 p̄fetto asserto iuēnit
 sibi metip̄ grata quia
 dū innotescet se asserunt
 t̄ redēptib⁹ hoc ipm̄ in
 se redēptib⁹ nomē euā
 tuant Ois nāq̄ qui re
 dimit eo aliqua prudib⁹
 captiuitate liberat p̄n
 ergo quilib⁹ iste redēpt⁹
 e si p̄q̄ nō fuit sub culpi
 captiu⁹ liquet itaq̄ q̄
 mltū despit⁹ quisq̄ her
 sapit h̄ois quippe mēi

21 cap

Fidelis autem fidelium tres sunt
mone manu illutes
testat apud dicos Ruc

tu supra gra no ut
uehiat tuerit si ppa
uerit facit atqz et ad in
digna piete uenies deo
deigna sibi exhibet ue
niendo et facit in ea me
xitu qd rediuet quia
hoc solu muenerat qd
pumret libet inter
her metib oculos adil
tu latrone dico qui d
fauce mortis a stedit
reue de cruce padysu
intueam qualis ad pati
bulu uenerit et a pati
bulo qualis ab stessu be
nit res patro fratno
sanguine uenit cruento
si interna gra e muta
tq in cruce et ille qui mo
te sei nstulit moriet
dm uita pdicauit dico
amenito mei ai uemb
in regnu de tuu Incce
clavi mang eius pedes
qz ligauex mihilqz in
eo a penis liberu insi
cor et lingua emaserat
insprato deo totu illi
obtulit quod in se libe
ru tuerit ut iuxta
hoc quod se pti e cor
de credit adiusticia
ore qfitetur ad salutem

fide tribus. utribus / 21

aut manet fidei spes
caritas Quas ructab
subita replete gra et
acepit latro et suauit
mice fide naqz habu
it qui regnatur deu
recoit que seti parat
morierte uidit Spem ha
buit qui regni eius adi
tu postulauit dicos Ax
meto mei ai vens in
regnu tuu Caritate qz
in morte sua viuaciter
tenuit qui freem et glau
ne p simili fede moie
te et de riguitate sua ar
guit et ei uita quia qz
houerat pdicauit dicos
Neqz tu times deu quod
in cado dapanato eb Et
nob quide iuste na duf
na factis papi mg hic
vero nichil mali gessit
ille qui talis ad crucez
uemt ad tu expulsa er
te qualis a cruce re
dit ex gra Confitebitur
deu qui uidebat seti hui
na infirmitate moriente
quando negabat apli cu
que macta uidebat di
uia uitute facete Oly
qui saluari houe p qd
viribus astriuit cader
qfessioz houe ab ipib ee
uitute houe suspicant
Quid si ita eot idei laude

p̄sta nō dicit confessio t̄
 magnificētia eius opib⁹
 eius ab eo itaq; accepit
 recta q̄stori a quo nob̄
 et magna dant op̄ri
 Quid ergo mihi boni op̄is
 dediḡ q̄ h̄c sap̄iū aut̄
 p̄ me mererem dicit recte
 Restat homo p̄tū eius
 quicq; quisq; tā rōe utit̄
 tāto aliq; subhui sap̄ia
 intellectu se despiciat qua
 to eiōde sap̄ie uerigimē
 na ḡnōstīt ut idignū se
 adhanc p̄uenisse indeat
 p̄quā trahitudo agit ut
 dignus fuit de qua bene
 mōp subdit Nec iueret
 inter ea suauit uiueat
 Quod hoc loco t̄re signa
 noīe nisi ad h̄uand de
 qua p̄sta dicit Dñia mea
 sit t̄ea sine aqua tibi
 h̄ec aut̄ sap̄ia t̄ueniri
 t̄ t̄ea suauit uiueat no
 ualeat q̄z quisq; adhuc
 huic vīte voluptatibus
 pastit abesse sap̄ie intel
 lectu separat Nā si uere
 sap̄et oppulsa ab int̄nis
 gaudib⁹ de ea t̄ qua tec̄
 dicit exiliū sui certitudinem
 lugere h̄inc nāq; p̄du
 loīm̄ dicit Qui appo
 nit studiū apponit dolore
 quia quanto h̄o plus cepit

scire qđ p̄didit tāto p̄
 lugē m̄tipit corruptum
 sile sm̄as qua t̄uenit
 Considerat h̄az vñ quo
 laps⁹ ē q̄ a padūsi gau
 dus ad exūnas uite p̄
 sentib⁹ ab angelorū sou
 tatib⁹ uenit ad curas
 necessitatū pensat in
 quib⁹ tā p̄culis iaq. qu
 p̄ sime p̄culo st̄ac q̄tē
 sit lugē exiliū qđ dāy
 nat⁹ patit et suspicat
 ad celestis glorie statū
 quo p̄ficiū secūrū possit
 si peccata nolūsset Qd
 bñ p̄sta q̄sideras aut.
 Ego dixi in paucē meo
 pietā suā a voltu oculos
 meorū tuorū Contempla
 t⁹ quippe int̄na gaudia
 uisionis dei et socialem
 sequētiā angelorū p̄
 sistētū redūpit oculos
 ad m̄ia uidit qui ateret
 qui adhuc qđito fuerat
 ut in celestib⁹ st̄ac potu
 issit pensauit ubi cēt
 et quo de cēt iſemuit
 p̄ierū se a voltu ocul
 orū dei doluit q̄ in
 spāce lūc int̄me tra
 nōes senserat exiliū
 sui tenebras quas tolle
 rabat h̄inc ē q̄ adam
 suū exopti uita nullius

tra q̄ solaciorib⁹ admittit dices Regnui q̄ solaci⁹ aia⁹ mea sta plorū q̄ huic seculi diuitiis solet metis tedium afflicti bona tepalit⁹ accepta q̄ spicē t̄ tristia de p̄mre Cū eīn mēzōre quodā tangi se senti ut equos aspirant auris arientaliq⁹ sui uascula q̄ teplant p̄dia tñemt Cūq⁹ p̄ her tepalio culos libet trahit ob ortu aie mēzōre vīntut Vn eis t̄ mēzōre ueritas dicit Ne uob⁹ diuitib⁹ qui habet⁹ q̄ solacor⁹ uestra Sz sanct⁹ vir qui hoc luget quia abet⁹ mis̄ gaudijs recidit q̄ solacor⁹ de t̄ palib⁹ nō admittit dicens Ne tñau i q̄ solari aia⁹ mea At si apte dicat Qui t̄ palii amissione nō luget⁹ de t̄ palii habu dānia q̄ solari nequa quā possū Cui taqua si nos audiretes ista dītemp⁹ quid iugit⁹ queris qui q̄ solari m̄ hys q̄ m̄ di sūt renūs ilico ad iecit hemor⁹ fui dei t̄ delectato sū At si apte dīnat Cor renarū red̄bie nec habudācia re

fouet auctor⁹ aut mei quē adhuc uide nō valo uel p̄da meoru de lectat her e ergo aari tudo sapientiū quia ou spe māla exenti sūt nullis his gaudijs am sternut hymc em st̄pū t̄ Cor sapientiū ubi tristitia est t̄ cor stultorū ubi letitia Hm̄t iacob⁹ dicit Misericordia estote et lugite t̄ plorate risus uester in luctu gūtat t̄ gaudiū in mēzōre hymc p̄ semetipaz uel tas altestat⁹ dices Beati qui luget quoia⁹ ipi q̄ solabit⁹ q̄ uon̄ri exijo sapia in eot̄ trea nō p̄t qui suauit viuunt quia tanto uecius stulti sūt quanto maiora p̄doteb⁹ i mīmis letant⁹ Hm̄t pete eadē prauorū stulti aia t̄ phendit dicens Voluntate existimab⁹ diei delicias coinqnac⁹ t̄ matule hymc saleon ait P̄su deputauit ex rore t̄ gaudio dixit q̄ frustra decipis dīnat itaq⁹ vir sanct⁹ de sapientia Net iueit in terra suauit viuencū

Cap
28

qz nimicu q in hoc mundo
suauit viuit ita adhuc
stulti sunt ut hoc ipm quos
nestiat vn cederentur Se
Abiussus dicit no e t me
Kuid hoc loco abiussu m
si corda homi uocat q t
plapsu fluida t pduplica
tatis sunt caligine tenebo
sa Kue nimicu abyssus
no ee in se hac sapiez p
fitet qz in qua mes du
ee sapiez tanalit appetit
stulta se ad spualia condit
ita quia teste paulo Sa
pia huic mundi stultitia
e apud deu fato quisqz
amplius intq stulta fit qua
to conat exteri sapies
uideri De hac abyssu
dr p iohes vidi angelu
destodete de celo habe
te clave abyssi t cate
mo magna i manu sua
t apprehendit draconem
spete aliqui qui est
dyabolus t sathanas et
sigauit eu p annos mil
le t misit mabyssu et
causit t signauit sup
illu ut no seducat am
plius gentes donec
qsumet mille ani bil
lenario em nudo no op
titate tpis si vniqua
te qua regnat etia de

signat Antiqua aut
spens ligata catena
labiussu militit quia
ligata a honoru cor
dibus apud spborum
te Eclusa eis atrocis
dignat Kui paulo post
qz de puto abysse edu
a destribit qz d in quo
kū cordibz nt occulte
seueribz tt accepta qz
etiam pitate i vī ap
te psecutom excepit
her itaqz abyssu tqua
nt dyabolus fuit occultus
no ee in se sapiez dicat
quia alienu se a uera
sapia i quis opibz on
dit du em malicia qz
fugit in corde ore au
blandimenta exhibet du
coigitacor suis dupli
citatem obnubilat du pu
ritatis ubi quasi fatui
tate deuitat du uias
simplices i notetie de
climat quasi hre abyssu
dei sapiez rausat Et qz
huic mundo metes de
dite pnt uite curis et
sollicitudinibz pluribz
t idco eiusde sapie tra
quillitate p frui nequa
qua pnt recte subiu
git Et mae loquit no

Canticum scularium in tib⁹/29

cap 29

Te metu Quid em̄ ma-
rib noīe nisi seculārū
metu amara c̄quie-
tudo designat Rui dū
se viassim p̄ imitias
petut quasi adūstas
se Un̄ collidit Petre
etem mare vita secula
rū dicat quia dū p̄ tel-
losis actionū motibus
agitant ab m̄tne sapie
quiete atq; stabilitate
disiugit Quo q̄tra bñ
p̄ p̄phaz dicit Sup̄ que
r̄questit sp̄us meq; n̄
sup̄ h̄ude t̄ quietu et
tremete f̄mōes meob
x tremis aut̄ metibus
tato longis sp̄us fugit
quato apud h̄ab̄ quie-
te nō c̄uenit h̄ym̄ est
em̄ q̄ d̄ quib⁹ da p̄ p̄sta
dicit Col̄to t̄ m̄fide-
litas i uib̄ eorū t̄ uia
pacis nō q̄ nouerat
x qua m̄ m̄ru q̄t̄co
p̄turbacōm̄ nos dñb̄
r̄uocat dices Venite
ad me oēs qui labouſt̄
t̄ onerati esib̄ t̄ ego
uob̄ eſcia Collite in
q̄ū meū sup̄ uob̄ t̄ dis-
cite a me quia m̄t̄ ſu-
t̄ h̄ulis corde t̄ t̄ue re-
tib̄ equē audib̄ ueſtrās
Quid em̄ in hac uita la-

borosim̄ quā tremis deſi-
derijs eſtuare Aut q̄
hic quietis quā huic fe-
tuli nichil pete H̄m̄ ē
em̄ q̄ q̄ſrahelitib̄ p̄tib̄
cuſtodia ſabbati aue-
pit t̄ m̄nē h̄ym̄ extra
eſt egypt⁹ muſtarū
m̄titudine p̄tua p̄tib̄
nāḡ qui dēu ſequit̄
auepit ſabbatu i. qui
em̄ metib̄ ut nullo in-
hac uita deſideriorū
tar nālū appetitu ſati-
get Egypt⁹ uero qui
huic m̄tudi ſpecie tenet̄
muſtab̄ p̄tuit̄ Auct̄a
em̄ in ſolens m̄m̄ t̄
quietu aual ē Graia
quid aliud quā in ſole-
tes ture deſideriorū
tar nālū deſignatur
Un̄ alias dicit Auct̄o
moiſetes p̄dū ſuauit̄
tate Auct̄enti quia co-
gitacionib̄ ſeffue que
affidue rāuo c̄nalia
coſitat̄ t̄ naſcat̄ deſi-
uerit eā ſuauitate quā
vñq̄uisq; int̄ſecq; per
ſpm̄ vñct̄ a p̄dū quo
m̄teſtate ciub̄ p̄ ſeu-
no p̄mittit̄ Egypt⁹
ergo muſtab̄ p̄tuit̄ qz
corū corda qui terrena

De canticis Iustinae administrione / 30

uita diligit desideriorum
suorum quietitudinibus
seruit turbis cogitationum
carnalium ad imam
depressa sit ut ad quietem
itme desiderium non le-
uet. Non enim cum mā opa pie-
tatis ador ueritas ue-
nit p̄q abeo cogitationum
carnalium estus erit et
p̄q in eo uitatu dono dis-
ponit. Quod bñ nob̄ facta
euangelij historia dicit
qua du ad resurrectam
filia principis uiratq dñs
dicit p̄trij addit. Et
tu exetta es tulla et
intravit et temuit ma-
nu sua et surrexit puel-
la rforas ergo turba
erit ut puella suscite-
quia si no p̄q a secreto
ribus cordis expellitur
tempora secularum miti-
tudo curarum tua q̄ int̄
se et mortua no r-
surget. Ne dum se p̄ in
nuas trenorum deside-
riorum cogitationes p̄ficit
ad oſidiciorū sui se se-
nullatē colligit. Qnhyb
utiq̄ quietudinē fluctu-
ibus habitacē sapiaz no-
posse agnoscere ait. Et
mox loquitur no ē me
ac nullq quippe ea p̄le-

ne recipit p̄si qui abo-
se abstrahit actionū car-
nalium fluctuationē dedit
Vñ alias dicit. Sapiaz
st̄be int̄p̄ oīj t̄ qui mi-
norat̄ actu ip̄e p̄cipiat̄
ea. Et cursu vacante
t̄ uidete quoniam ego su-
deos. Quid quod ple-
rosq; antiquorum patri-
nouis hac sapiaz t̄ in-
trisco viuunt tenuisse
et uias mudi extinseos
solempnit̄ m̄strasse. An
p̄ceptoē huic sapie io-
seph p̄uatu dicit̄ qui
famis tepore touq egypti
curas suscipies no-
solū egyptiā almita
p̄buit s̄ uita quoq; ex-
teriorū ad uerentū
m̄sterij sui arte sua-
uit. An ab hac sapia
daniel alieno extitit
quia achaideorū iſe
t̄ babylonia p̄nceps ma-
gistratiū effectu tāto
maiobij turis occupa-
tus ē quāto t̄ sublimi-
ore dignitate oīb̄ p̄-
latq. Cūq; ostet plexu-
q; eis bonos no t̄ceno
studio tremis cuiib̄ t̄
placari patet agnoscere
quia sic nonuq; p̄ues
ndm agorias soluit.

cap 30.

babylome sicut sepe tuis
babylome ipendit angra
rias ierdm Ita sūt ijonii
li qui ubi uite pontacio
ne sapie pdicant de e
leemosnari ope pappo
titu uane glorie subm
istriat t quide ierdm ui
det ecce que agit si en
babylonie tuos sūt Sic
aliquando itaq; qtmq; al
qui sola celeste patria
diligt fratre pate curis
subite videant quoru
tame misteriu a prauo
et u opibus pleruq; in
actu nonuia uero an
supni iudice in sola co
gitatio distin plene
quippe p supna sapia
distin qualit debeat
t ad aliud uatae mti
seto t ad aliud extinse
tus opere occupari ut
si forte occulta dei or
dnatoe aliquid eis no
appetetibz de huius seu
li turis i porto cedat
deo que diligt t pa
noe eius m i n s e r g so
la illiq desiderat iusio
ne p timore uo eius
i porta sibi in i n s e r g
huius expleant ac
tione ut qui uatare
deo appetat exixa di
lectioibz t rursum turas

sup i portas expeditone
expleant suitas sūt
occupatoes extemsetus
p strepit i n s e r g tam
re pacatissia quies tene
atq; occupacionu tumultu
experi p strepetebz d
pensat in exi p sideris
uaderato t traquillo
modestime ea que ca
se mihi traquila sūt dis
ponit Sicut em vujor
metibz frenadis p est
motibz carnis sūt sepe
sup i portos tu multo or
cupationibz bn regit amor
quietibz quia si experi
ores tare si p usp amo
re no appetut no qf
so sī ordinato aco m
strari queut Sancti
etem vici nequaqua
eas appetut sī occulto
ordine sibi sup i portas
gemut t quauibz illas
p meliore intencionē fu
giut en p subdita me
te potant Quas quide
sumope si liceat uitae
festinal sī timetibz or
cultab dispensatoes dei
tenet quod fuitut op
eret quod uitat qn
trant em ad cor sunt
ibi qfult quid uelit ocul

¶ de Iustis/32

ta uolutas dei se se qz
subditos debere ee su
ma emat� mba gnosti
tes huius tenuit cor
dis iugo diuine dispeza
comis. Quis quis uero ta
lis e quilibz tumultus
uersent extrinsecu nū
qua ad eius exteriore
puenit. Et agit ut
aliud intis etq uoto ali
ud extisetus teneatur
officio. Et hac sapia no
ta turbulenta atqz qfusa
stet aquila corda & ple
ant. Bene ergo de ea
duat qz abyssi dicit no
e i me & mare loquit
no e metu. At si apte
dicit pterante metes
seculari co ipso clamat
+ quo a uera sapientia lon
ge diuise sunt quo que
te no sunt. Qui uero her
dei sapia maneb tu pre
on secula in carnada e
rat in fine seculoru ut
ad emmedu geni huani
no stob angelos no iustos
huius mittet s i maies
tade iusionib ipa uem
ret. Peccate subiugit no
dabit aut auru obrizu
pea. Ruid naqz paunu
obrizu n si aijeli desig
nat qui recte & auer
uotat & obrizu. auru

quia fulget claritate
iusticie obrizu qz nul
tu habuerit ymqua qta
qz culpe huius uero
iusti qua diu in hac ca
ne corruptibili morta
liter viuit auru quide
ee pnt. obrizu ee orno
no pnt qz corp qd cor
rupit auto rauat aud
t depmt exena tha
bitaco sensu multa to
gitate. Na quis inhu
luta ex magna iustie
claritate esplendat
nequaqua ad puru peto
ru sorribus carent io
hane aplo attestate qui
dicit. Si dixit. Si dico
rim qz petm no habem
nos metipos sedutq & uel
tas i nobis no e affre
mate iacobo qui astrict
dices. Qn mlt em offe
dim oeb ppha etiam de
ptato qui ait. Ne in tres
i iudicu tu suo tuo q
no iustificabit i spettu
tuo ois uiues. Auru ex
go obrizu illi nucupat
qui mea inqua sunt adi
ti. Inocentia p ducas
& fulget claritate ius
titie & nullis ul mmb
matutat sorribus culpe
Et quia plus sapia nud

¶ de angelis/31

lus angelorum redemptor
huius generis missus
fuit ne quis spem in hunc
quos in diuinitate hominum
sepius apparuisse didicit
angelis poneret dictum
est non dubit aurum obri-
zu peccata si apte dicit
per se metipaz sapientia ma-
nifestabit ut huic gen-
tis a culpa redimat natus
luis eius vice angelus
mittit quia per creatorum natum
est ut creatura liberetur
Intraeuangelio dominus dicit
Si uobis filius habuerit
uere liberi eritis Sed
uix stib spu eiusdem sapientie
replete quosdam
in iudea prouidet et sibi
rob qui spem in legislatorum
ponent et sibi sa-
lutem auctorem moysten
putaret sic et audiatur
sanato maledicentes di-
cunt Tu sis discipulus
eius nos enim moysi dis-
cipuli sumus In adhuc
genere sub inserit Mer-
appedit argetu igni-
tacem eiusdem uia emat
gelo sepe eloquia diuina
signat possit argeti
votabulo etiam eiusdem
eloquii septem in telli-
gi quoru uita intundat
homini et spendet luce a-

32 cap
Scimus

tatu Et quia lex pita
vidicare potuit non au-
ferre non quisqua uete
ru patrum non legislator
huius qm redemptor
extitit Argentu ergo
ignitacem huius sapientie
ne appedit quia qui
libet si esse potuerunt in
spatoc vnguenti filii
dei nullius menti fuisse
pensant Qui nisi huius
sapientie fruob se ignoste-
ret si nullatenus fuisse
Ad hoc qui p ea illi missi
sunt ut in cordibus homi-
nia huius sapientie pudente-
raret neque ut p ea
h p ea subiectos plos
rectent Cuius conseru-
erat q p accessu hpm
deficietib serui lant-
uores extremitat ac-
tu e ut etna dei sapi-
entia in fine scinditur
per se metipaz remittet
ad grande huc et inti-
me insinuatis estro-
tu i p totu mudu iaces
languidu genq huic
ut transmissis p q p dia-
toribus quasi quibusdam
uisitoribus tato post
modum maior ueniret
potentia mediata quanto

magis modis ceuisset
egeoti Quia uō nullus
uice eius ad saluados nos
mittit. Quia recte nec
apparet argetu iquitate
eius quanto uita ins-
torum pudicium quatalibus
statutis luce polleat ad
iectu nobis. Supne sapie-
rie p sua pma no qmu-
tat. Et suete mti geti-
lui qui mudi huic sapi-
ecu disciplinæ dediti ex
que sunt mi hoiæs hoæs
ta suauent t saluados se
suatata honestate ex-
deret nec in mediatore
dei t homm querent tu-
quis sufficiet sibi plo-
tu doctrina teneret qn
quorū despectu mox
subdit. Ko qfert trinitis

in die coloribz Ruidem
cap 33 p India nisi misceu pmt
mittit si hic mudi deu-
cipit iquo uita homm
p culpa obstru gerit.
Triniti at coloës sunt ni-
die huic mudi sapientes
qui quaues p infidelita-
te t pleruq pactione
fedi sunt an huianos tri-
onibz sup ducte hoæs
tatis colore fustat. Et
cetera dei sapia trinitis
in die coloribz no qfert.

quia quisq; hanc uen-
citer intelligit ab his
hoibz quos mudi sa-
pietes coluit qua lon-
tæ distet agnoscit ipa-
z eiis madatoru uba
ab huic mudi sapientibz
differunt qz dñi incedit
eloquue coru dicta qui
si pulcri appetet specie
t sue actione tindure
t cu reu situte careat
aliud se ee qua sunt abo-
ru o portu mbi quasi se-
ductis coloribus metu-
it. At gta doctrina sa-
pietie t pudicæ pulcri
e t pura ueritate q spi-
cia nec aliud se p falla-
cia ptedit exterio et
aliud ehuat interio ne
qz in dictis suis pulcri
uideri appetit intore s
monis s integritate ue-
xitatis qn madatu uigil-
suis dei sapia no qfert
trinitis in die coloribus
qz dñi fucata eloquie
ornata ornamenta no
habet quasi uestis sine
trinitura placet. Quia
fucatoz triniture bene
paulq qspexerat cu di-
cebat. Rue t eloquiu-
no m doctis huarie sa-
pietie ubis s doctrina

in die sapientibz. huic. mudi / 33.

200 ct.

¶ de sardonico lapide et saphiro

-32-

cap 32.

spurcatalebat quippe
hac sapientia sola puritate
ueritatis onde non aut
clausum trinitatem futare
Sequitur Nec lapidi sac-
domico p̄tiosissimo ut saphi-
ro Sardonico ut saphi-
eu lapides preciosos no-
ce quibus nestiat Et du-
mili alijs preciosi sunt lapi-
des qui loge istos esti-
maude magnitudine an-
tellat cui saphyrus ut sac-
domus potissimum preciosus
nostratus e Cu uerqz
lapis sit aliorum lapidum
q̄ pacem uulissimum nisi ut
eoſ lapides qui preciosi de-
scrubuntur du preciosos no-
ne q̄ gnostiq̄ i eorum i tel-
ligentia aliud exquiramus
Sardonico quippe tunc ru-
bre similitudine tenet Sa-
phyrus uero etheream ha-
bet specie possit ergo
in sardonico p̄tra rubra
hoies in saphyrus e aut
p̄ etheream uisios angelii
designari Na cu tunc ru-
bre specie lapis sardonico
beat non in meito hoies
designat q̄ t adam qui
p̄mo e gduq latino smo-
ne tra rubra nostratur
Ruid e ergo qd dicitur
quia hec sapia lapidi sac-
domico ut saphyrus non co-

fert nisi qd ib qui e dei
ultus t dei sapientia media
toris dei t homini h̄o p̄
ih̄us lata magnitudo
excellat oīa ut ei nec m
terra p̄m hoies nec me
lo angelii apparet unde
t p̄ p̄ta dicitur Quis in
nubib⁹ equab⁹ dno aut
quib⁹ sedis erit deo int⁹
filios dei possit aut per
sc̄nitū lapide p̄tō tes
tantī uetib⁹ p̄saphyrū
uero pdicatores exp̄m
testantī nouū Qlli q̄fāq
uib⁹ magna iustie uita
teneret et nali t̄p̄agi
in sucebant Quia uifit
stat qd queda t̄rena
gerat no i merito p̄sa
domicū lapide qui ut p̄
dip̄q terre rubre te
net sp̄cie designatur
p̄saphyrū uero q̄ ethere
rei est coloris testam
ti nouū q̄frue pdicato
res aiap̄m̄ qui car
nali p̄p̄ḡniib⁹ desidia
postponentes celestia
sola sc̄tati sunt Un et
p̄pha p̄spiciens uita car
nis desidia sc̄b̄ app̄los
sp̄uali ardore t̄scende
admiratq̄ ait Qui sunt
hi qui ut nubes uolat
Ac si apte dicat Nob̄ p̄

*C*ura auro et. vita/34.

terā gradimt qui adhuc
q̄iusq; implicant p̄p̄ḡ
de s̄boli op̄am t̄rmis
i pendimq; isti uero m̄tra
no ambulant s̄ ut nubes
uolant. *R*ui dū celestia
appetit de terrenis de
sideris m̄thil tangit. Aut
ergo quia dei sapia sac
domito ut saphyrō lapidi
nō equat. *A*c si patet
insinuat dicere. *E* qui
homo n̄t hōies certi
net mantiquis quisq; n̄t
mōuis patrib; equat q̄
ed ex deitate habet qd
m̄hūonitate quequa sitz
nō habet. *V*n adhuc subdi
no equabit ei aurū uel
uiteū. *R*uīs em hoc sa
34. *C*a. nu· sapie's iuxta hec
sentie dignet. *V*iteū app
ut sup̄ig dixi auro lon
ge e uiliq. *E*t p̄qua dic
tu e q̄ aurū huic sapie
nō equabit ad hunc de
stede subiungit q̄ ei q̄ n̄
aurū viteū possit equa
ti s̄ ip̄a nos ha ab histo
rico intellectu deficiens
ad in dāgāndū allegorie
m̄steriu imittit. *A*urū na
q̄ metallū nō uis potio
re metallis oībus clau
te fulget. *V*iteū uero
naturea e ut ex t̄p̄dē
visu pura int̄seca p̄sp̄i

uitate pluerit talio me
tallo q̄tquid int̄seca
q̄tmetur abstundit. *Q*n
uītro uero quilibet liquo
qualib; q̄tmet mitq; talib;
exterius demonstrat atq;
ut ita dixerī oīb liquor
i uītreo uasculo clausus
patet. *Q*uid ergo aliud
i auro ut uītreo accipim
i si illa sup̄na patet.
illa beatorū ciuiū scie
tate quorū cordi sibi in
uice & dācitate fulget
& puritate trāslucent.
*Q*uā iohes in apol. q̄ sp̄eo
erat tu dicebat. *E*t erat
struetura muri eius op
la pido iaspide ip̄a uero
ciuitas aurū mudū sitē
uītreo mudō. *L*uca em
st̄ hōies summa teā bū
tudinis clauitate fulget
in struetra auro dr. *E*t
quo ip̄a illorū claritas
uicissim sibi in altrīis cor
dibus patet. *E*t tu viij
cuīq; volq; attenditur
sit & strictia penetret.
hoc ip̄m aurū uītreo
mudo sitē eē memouit.
*Q*bi quippe vīq; cuīq; mē
te ab alterīis oculis mē
trorū cōpotēia nō ab
stundit s̄ patebit aut pa

tebit copalibrotis ipsa
etia copie aemonia sit
q; vniquisq; tunc eit op-
tibus alteri sit ne ee
ho p; opicabil sibi Nunc
at corda mea qua diu in
hat uita suu qui abal ted
alteru uidere no pnt
no intra uitrea si mtra
lutea vascula ocludent
Cui s; luto p; passione
metis i hexere iphi fo
midabat tu dicit Eripe
me de luto ut no inhexe
am Qd minitu hiatulu
coporeu paulo domu tres
tre noiat dicit O m
si frustis domu nra hq
habita com dissoluat q;
edificator ex deo habet
domu no manufacta et
na in celis Qd hat itaq;
frusti domo quousque
vnum ipm ut ita di
com corruptiois nostre
pariete metis oculo nul
lateng penetraro et
uicissim i aliis uidere
occulta no possu vnu
sta etia sponsi sui spe
ne uide i diuitate do
siderub nec tam va
leb qz et mitat illius
foma qua intueri q
upierat ab eius oculi
us assupta huonitatib

abstondebat in taticis ca
tioru meres dicit Et
ipse stat p; pariete no
stru At si apte dicit
Ego huc in diuitatib
sue iam specie uidere
desidero s; adhuc a uisi
one illius assuptu car
nis pariete excludor
Quousq; itaq; i huc cor
ruptibi carne bium
coffitacoeb mab in alt
utru no uidemq; Vnde
censu pende paulu de
Qui scit hom que s; ut
hunc nisi spus ho mab
qui in ipso e Et censu
Nolite iudicare an regi
doner uerat dnb qui t
illuminabit abstondita tem
braxu t manifestabit
qsdia cordiu Qla itaq;
tuitas que sua vicissim
singul cordu manifestat
ex auro dicit s; uito
mudo ut designet au
ro clara. uito pspiuia
Qz quauis in ea sancti
oec tata claritate ful
geant tata pspiuia
te traslucat ei in sapi
entie d' tuiq; ymaginie ha
bent oe qd se equatu
no pnt Bene ergo dicit

No[tr]o adequabit ei auctor
 ut uite[m] ad hoc em[pt]u[m] suu[m]
 oes ad illa gaudia et[er]na
 p[ro]uenit ut ee[us] deo fili[us]
 p[ro]mit sicut scriptu[m] e[st]. Cu[m] ap-
 partuerit fili[us] ei ex i[n]tra
 quoq[ue] uidetur eu[m] sicuti
 est t[em]p[or]e scriptu[m] e[st]. Sone q[uod]
 sicut tibi. Et item Aut-
 quis filius erit deo mihi
 filios dei. Vn ex ergo filiis
 t[em]p[or]e no[n] filiis nisi quia t[em]p[or]e
 filiis erit ad ymaginem
 t[em]p[or]e no[n] ex ergo filiis ade-
 qualitate. Aspicio deo q[uod]
 et[er]nitate sit eis ut et[er]n[itas] s[unt].
 Et diu uisionib[us] eius
 donu[m] p[re]cipuit ex parte p[ro]p[ter]e
 beatitudinis mulat q[uod] uident
 uident. Et filiis ergo sunt
 quia b[ea]ti sunt t[em]p[or]e caru[m] st[ra]t[um]
 Et habet itaq[ue] quadam
 dei similitudine q[uod] no[n] habet
 fine t[em]p[or]e in custodia equi-
 litate no[n] habet quia ha-
 bet custodij. Quat uir-
 recte No[tr]o adequabit ei
 auctor ut uite[m] q[uod] quata
 libet sicut et[er]nitate p[ro]p[ter]u[m]
 itate fulgeat aliud est
 ho[ly]es esse deo sapientes
 ataq[ue] aliud e[st] ho[ly]es ee[us] sa-
 piencia dei. Quia p[er]fecto
 sapien ille ueracit agno-
 uit qui mediatori dei t[em]p[or]e

hom[er] aliqu[eu]s appare storu[m]
 inime p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e. Vn t[em]p[or]e sub-
 dit. Nec q[ui]ntabu[m] per
 uasa auri excelsa t[em]p[or]e
 necta. Hotelu[m] quippe uas
 auri elias optitit. Hotel
 suu[m] uas auri remans ex-
 celsa atq[ue] eminens auri
 uasa potes pres fuerit
 Sed h[ec] dei sapia ut a
 carnali nos quesito[rum] edi-
 met apparet in dñe t[em]p[or]e
 quia illa ueracit no[n] agno-
 uit mediatori dei t[em]p[or]e.
 nu[m] ho[ly]es p[ro]p[ter]e ihm ee[us]
 vnu[m] ex p[ro]p[ter]is putauit
 que electoru[m] otuli fide-
 tenuerit deu[m] cu[m] uideret
 ho[ly]es. Vn ab eo sicut disti-
 pulis dicit. Quic dicunt
 ho[ly]es ee[us] filiu[m] ho[ly]es. Cui
 tu p[ro]tinq[ue] respondent
 ali ho[ly]es baptista ali joh[ann]es
 elia ali aut ieronim[us] aut
 vnu[m] ex p[ro]p[ter]is de suo mo-
 sensu. Equirut. Hob aut
 que me ee[us] dicitis. Cui
 petrus totiq[ue] ecce uote
 respondet ait. Tu es p[ro]p[ter]e
 filius dei. Vnui. Quia i[n]g[er]-
 iuxta pauli uote p[ro]p[ter]e
 nouu[m] dei uite t[em]p[or]e t[em]p[or]e
 sapientia poterat sapientia
 uasa auri excelsa t[em]p[or]e
 necta q[ui]ntabu[m] noluit q[uod]

de illa no alius qua est
intelleperat magnū q̄po
ut dictū ē uab aut i
obes magnū uab aut
helias uel iemias fuit
Or quisquis cōdo dñm
quilibet eorū credidit
uab autē expelsū tē
mines p̄ sapia q̄mutauit
Ecclia uero p̄ phar sapia
uasa autē expelsa tē
necia nō q̄mutat q̄ p̄
dei filii nō vni ē p̄ph
tacū. s̄ vni ē p̄pheta
dñm credidit sp̄as quippe
ad se uerisse sapiaz vides
noluit se mīllis autēis
uass̄ fide s̄ inē studi
it fide certissima pertra
fice Non in tatus tatus
dñm inuenit me duci
les qui custodiunt tuita
tē No que dilexit aia
mea vidiſtib⁹ paululum
tū p̄transisse eos uer
que diligit aia mea Quos
em vigiles qui ciuitate
custodiunt nisi p̄ores pa
tres ul p̄phas acūpm⁹
qui studiuerit ad custodia
mēs ste p̄dūtōm⁹ uore
lūciliare Or tū r̄dēp
tore ſuū ecclia queret
tipib⁹ antiquis p̄dūtō
rīb⁹ ſp̄em fide noluit
que dicit paululu m̄

p̄transisse eos uerū p̄
diligit aia mea Illū q̄p̄
tūcīre nō posset si istos
transire noluisse et An̄tis
se custodibus i fideles fix
erūt qui p̄pm̄ dei filii
vni quilibz ēe illorū
cedebat Nōc̄ ijt at
si de petri tūcīos ijt
les sta ecclia transiit que
app̄lykū dñm quilibz ex
pp̄hīb̄ reedē ḡterſit Si
tat ergo Nec q̄muta
bit p̄ ea uasa autē ex
teſa tēmītia q̄ elect
ti quibz stōrū uita tē
heratū ex submittalē
t b̄ nō sustipūt ader
vōcē Quos em p̄ores
ēe hoīes scīt deo hoī
om̄o nō q̄ferūt Unde
adhuc subdit Mer co
memorabit op̄atōm⁹ ei Li
Ois em sup̄ne patrīo
electi sancti quide et
iusti ſūt s̄ p̄tīatō
sapie nō op̄atōe Et
em ſūt hoīes deo op̄uti
lūme sapie lūme autē
t hui sapie uocari
solent Or illa lūme d
lūcīans. Iſti lūme illū
natū ſū ſp̄tu efeat
lūp̄ uera q̄ illūat oē

tūcī clats̄ dei sapiūc
compatis q̄ ſit / 31

hoīe remota i. Hoc
 modū istis aut tñ mo
 dicit. Nō estis luto mū
 di iustia quidē sapie ius
 tia & sūi sapie nūtū
 tur si illa iusta iustificat
 isti iusta iustificata. De
 do quippe qui sapia est
 dicit ut sit ipse iusta et
 iustificat tu isti vero di
 tut ut nos efficiem iusta
 dei ipso. Ait ergo uene
 radū o lumen illuminans ali
 ter lumen illuminat. aliter
 iusta iustificat alit iusta
 iustificata. Sapia vero
 e & sapit nō h̄t aliud ee
 sape. Secundū aut sapie
 ee quidē sapientes possui
 net bi habet hoc ee qd
 sape. Ita & ee pnt sapie
 tes no ee h̄t uita sapia
 si aliud no habet. aliud
 est. quippe tui hoc e ee
 qd viue. Ita pnt iuxta
 aliquid ee. Secundū aut
 sapie tu habet uita ali
 ud sūt. & aliud habet qippe
 quibz no e hoc ee qd vi
 ue. Ita pnt iuxta aliquid
 ee nec viue. Aliud qippe
 illib e ee aliud viue. qd
 ipso potete pmo een
 da habent pūlūl uita
 paucissū. quoniam pmo d
 terra facta e homo t p

modū stptū e Qm̄p̄ rauit
 infatio eius & facta est
 homo tātā vñcte. Ca
 pietia uo habet cēnū
 & uita. Sz hoc qd h̄t ipa
 e Qm̄de t̄gmutabilis
 vñit qz no ex auctedeti
 si cēnūlū vñit. Sola
 ergo tu pte & spū sancto
 ueatit e tuq cēnū
 qpatū ee mem no ee o
 Hic si quidē suq. vi
 uq. sapig. Hic si qpm
 net. sapm̄ net vñumq
 oī no net suq hym̄ est
 qz sti oēs quado idei ui
 sione p̄ficiunt quato ma
 gis dñnt aff interna con
 spicunt fato magis se
 nichil ee agnoscit. Niq
 em̄ letit q abrahā tme
 re & puluere se ee p
 fess9 est nisi tu habere
 dei meruit collotutō
 Ait em̄ loquor ad dñm
 meū tu sim puluis et
 timb. Esse em̄ se aliquid
 fortasse crederet si uen
 re cēnū que sup ipm̄
 e mīme sensisset. At
 uero ubi ad iognutabile
 sole pladū sup se rapig
 e i pletq tante qtep̄la
 tom̄s potēcia du uidet
 illū nichil se ee nisi pul

uere vidit hinc eis
q[uod] p[ro]p[ter] h[ab]itu[m] epletu[m] eadem
sapia excludat aven-
to dñe q[uod] puluis sumus
Qui r[es] p[er] eiusdem i[n] co-
mutabile c[on]stancia g[ra]tia
plat[er] ait H[ab]ia sic uesti-
meta ueterastent et
sic oportoru[m] mutab[il]is
ea t[em] mutab[il]is tu aut
de ipse es t[em] don tuu no
deficiet hinc ad moyse
de Ego suu qui suu t[em] di
ces filius Is[rael] qui est
misit me ad uob[is] Sol
quippe uadit e[st] qui solus
e[st] mutabilis p[er]manet
Ra[men] q[uod] mo sic t[em] mo
aliu[er] e[st] iuxta no[n] e[st] e[st]
p[er]mane em in statu suo
no[n] p[er] atq[ue] aliquomo ad
no[n] e[st] itur du ab eo q[uod]
fuerat. sp[iritu] ad aliud per
momenta temporu[m] ducit
ut exijo p[re]dictio[n]e illig[ua]
c[on]stie aliquid simu[m] cog
noscant nos metipos q[uod]
ipse nichil suu Bene
ita[re] dicit Nec q[ui]ne
rabut q[ui] patim eiub.
Quia em uasa auri ex
celsa t[em] eximeta que
ex p[re]dictio[n]e sapientia
nobis venetada sunt
q[ui] patio[n]e sapie et iux-
memoranda no[n] sunt Q[ui]
uero het sapientia huia

mis cordib[us] latet in sun-
dit Si dico q[uod] sp[iritu] ducit
sp[iritu] ubi p[ro]met et uote
eiub audib[us] t[em] no[n] sibi de-
ueniat aut quo uadit id
cto subiungit Trahitur
en sapia de occultis de
occultis sapia trahitur
q[uod] cu[m] sit i[n]visibilis i[n]vi-
sibilitate tuemt. Que re
te q[uod] trahi dicit q[uod] sit
flatu trahimus ut corpori
uiuat sic ab initio sa-
p[er] sp[iritu] ducit ut adiu-
ta cui subsistat An p[ro]ba
aut ob meū aperi et
attraxi sp[iritu]m Que m[od]i
tu sapia huana t[em]ne cu[m]
aia rationali suscepit
du ab initio apparuerit
i[n] promptu m[od]i dub hic q[uod]
auctore sui i[n]visibile
vide no[n] potuit que ui-
sibile expecto ho[me]z cu[m]
q[uod] t[em] in i[n]visibile agnouit
deu Conusa e[st] ab ini-
tatis sue tenebris sup-
ba priu[s] sua uisione
genititas onsi[us] signis
atq[ue] p[ro]digis treuit fides
magata aut fide tuerie
rato omni ste ente cui
me emiuit cui cu[m] de-
cent apti aduersari
teptari cepit a suis

Ma isto q̄ h̄es̄ mea
 exorte ḡtra ea duri
 certans bella pauet
 exercenda e quippe
 hoc tempore p labore
 que sequenti tendit ad
 emuneracione Rua ex
 re actu e ut in ea no
 nulli p̄deret qui media
 tore dei t hom̄ h̄ies
 ppm ihm purū hom̄es
 cātū dicent si ex ḡtra
 dm factū tantuq; ei sti
 tatis tribueret quatu
 de sancti testis eius vi
 delig famulis aūnouisset
 Quod b̄tib̄ iob p̄pherie
 sp̄u afflat⁹ smē sue de
 smicōe redarguit di
 tens No adequabit ei

ca' 38

topasion de ethiopia
 Quod ethiopia n̄ p̄ntē
 mudi accipim⁹ que ro
 lois infredie designat
 p̄tore p̄lm feditate me
 ritorū Aliquando uero
 ethiopie noīe specialit
 gentilitas desuñari s̄t
 fidelitat⁹ p̄ m̄gra pec
 tatis Rua uenote dno
 abat⁹ pp̄ha uidit tōre
 p̄territaz t ait Tabna
 tula ethiopū expauel
 ent tabernacula t̄ce
 madian David q̄ pp̄ha
 uidens p̄ ad iudea redi

meda uenit dnb si an
 gentilitas crederet t p̄mo
 dū iudea sequeret sicut
 septu e doner plenitudo
 gentiū intronet ut sic
 dñs sit salut fieret dicit
 ethiopia p̄uenit man⁹
 eius deo i p̄d qua iudea
 credat saluanda se offert
 oīpoteti dno p̄tis m̄gra
 gentilitas Topasion uero
 p̄tios⁹ lapis e Et quia
 ḡra l̄m̄ḡua p̄an om̄e
 dicit p̄ eo q̄ oī colore
 resplendet Topis⁹ qua
 si topandū uocat Sū
 uero in deu ḡssa gen
 tilitas credidit ex ea
 mlti sūt dono sp̄us lo
 cūpletati ut quasi mlt
 cordib⁹ sic mult⁹ uuti
 bus luceat Sed ne ac
 ceptis quisq; uutibus
 ex tollat a sto vito nc
 dicit No adequabitur
 ei topasion de ethiopia
 Ac si apte diceret Null⁹
 storū quib⁹libet uutib⁹
 plen⁹ exsistat tame m̄fe
 dme mudi collect⁹ equa
 ri no potest ei de quo
 dictū e Quod nastet
 expte sanctū uocabitur
 filius dei No quippe
 t si sti effim⁹ no tame
 nastim⁹ q̄ ip̄a naturee

Q' dco null⁹ p̄tis possit recqrri / 38
 Exte clēt p̄ dei sapientie q̄ pat⁹ q̄ pat⁹
 31

corruptibilis qdīcē q̄ sū
q̄nt ut cū p̄pha ducām
Ecce em̄ iiquitabilis ḡcep
tus sū t̄ m̄ deliciis pepit
me mater mea Elle aut̄
sol⁹ sanct⁹ e mat⁹ qui
ut ip̄z qdīcōne nature
corruptibilis v̄m̄t̄
ex q̄m̄ptōe cānalis
tulpe q̄cept⁹ p̄o e h̄ic
se sapie quasi quoddā
topasian d̄ ethiopia e
quari uoluit cū quida
hesiarches dīpit Non
mūdeo xpo deo facto
si uolo possū t̄ ip̄e fī
qz ihm dñm nostrū nō
p̄m̄steriu q̄ceptōnis
p̄p̄t̄tu q̄re dñm pu
tauit p̄usa allegatoe
astruēs tu p̄uru h̄oē
natū s̄ ut deḡ eēt̄ p̄me
ritu p̄fēisse atqz adlyc
estimans t̄ se t̄ quosli
bet alios ei posse coe
quari qui filii dei per
grāz fuit nō intelligeb
nō attēdebas quia nō
adequabit ei thopasio
de ethiopia Aliud ē
em̄ natob̄ h̄oēs grāz
adop̄tōnis accipe aliud
vnu singularit̄ p̄ diu
tals potēciā deū exp̄
ip̄o q̄cept⁹ p̄disse nec
equari p̄t̄ gloria vni
gēm̄ti h̄ita p̄ naturā

alib⁹ accepta p̄ grāz dx
diator quispe dei aīque
horn h̄o ih̄us xpus nō
sū iste h̄etic⁹ desipit
alit̄ m̄ huāitate allte
in deitate ethiopia h̄o
q̄cept⁹ atqz edit⁹ p̄ mel
bū ut deḡ eēt̄ accepit si
ut nūcāte angelo et
aduerete sp̄u st̄o moy
uerbū m̄ utero moy m̄
uterū ubū caro t̄ mārie
t̄ cognitabili eēnīa q̄
ei ē cū p̄ce t̄ cū sp̄u st̄o
coelna assūpsit intra l̄
grīca uistēa ubī t̄ im
passibilis pati t̄ immor
talib⁹ mori t̄ etīnī an̄ se
cūla t̄p̄alis possēt eē
in fine seculorū ut p̄ m̄
essabilem sac̄metu q̄cep
tu st̄o t̄ partu i uolabi
li st̄dm̄ uelatē ut usq̄
nature eado uigo t̄ un
tilla dñm eēt̄ mat̄. Sic
quispe ei ab elisabeth
dīct̄ An̄ hoc m̄ ut uenit
m̄ dñm mei ad me Et
ip̄a uigo q̄cip̄es dīct̄
Ecce arilla dñm fiat m̄chi
st̄dm̄ ubū tuū. Et quā
uib⁹ ip̄e aliud exp̄ patre
aliud exp̄ ḡme nō tam̄
alius exp̄ p̄ce aliq̄ exp̄
ḡme si ip̄e ē etīnī exp̄
patre ip̄e t̄p̄alis exp̄m̄e

Qpc qui fecit ipse qui fecit
 tuus est et ipse speciosus forma
 p̄filiis homini per diuitate
 ipse de quo dittu est et uidet
 eum et non erat aspectus et
 non est species ei neque
 decor per suavitatem qpc
 an secula depre sine
 mē ipse insine seculo
 rū de mē sine pcc ipse
 replū ipse qditor templi
 qpc auctor opis ipse opus
 auctoriis maneb vnuis
 exultans et in utraqz natu
 nec naturā copulatoe
 q̄ sensu nec naturā dis
 tinctioe gennatqz quia
 nec hoc tractada susce
 ptiq ad expōnēdi or
 dīne redēamq Notadū
 nobis est q̄ sancta vir
 ut longe distae ab hac
 sapia angelos demonstra
 ret dixit No dabitur
 aurū obrisu p̄ ea Rui
 ut antiquos etiam p̄ ob
 sacri eloquū tractores
 iuxiores ondet adiūpt
 Nec appedit argētū in
 mutatioe eius ut phō
 quoq sapientia hinc mon
 straret longe esse sub
 ee in tulit No q̄ fertur
 tintis mādie coloribus
 atq subiuxit Nec lapi
 di sacerdotio p̄iosissimo
 ut saphiro ut in illa q̄
 supra cuitate nullu p

uerice adequalitate
 vniuersitati de mostaret
 addidit No adequabit
 ei aurū ut uiteū ut p
 phetas quoq ei subee
 ondet adiūpt Nec co
 mutabut p̄ ea uasa au
 ri exulta terminetia
 nec q̄ memorabit q̄ paco
 ni eius trahit em sapia
 de occultis Adeoptemū
 uero ut ipob q̄ recta
 hēticob m̄treparet quia
 cōfūlitas errore uenien
 tes fide quā p̄cipiunt p
 supbia sondūt addidit
 No adequabit ei topacio
 de ethiopia Ac si patē
 ter mihi ueret dices hij
 qui expeti m̄tremo
 adquisitioz uenit equa
 ei deo hoc no possit
 quāvis m̄tis colorū u
 tutibus resplendere ui
 deat quoru ut supbia
 refutet apte subiuxit
 nec tinture mādissie
 qponet Tinture mā
 dissie uocat hij qui ud
 cibet huileb t ueracit
 sancti qui stūt quidem
 quod exp̄sonet ipsi utu
 tu specie no habet sed
 hanc ex dono q̄ p̄e su
 uerent tenet Tinti
 em no eont si stūt

naturaliter habuissent
Sed tincture mudissie
sunt qui huius custodunt
superiecte in se ututu
gratia quia acepit hymn
e omni quod sponsi uote
de ecclia dicit. Eusebius e
ista q̄ asteat de albata
Ruia em ita ecclia celef
te uita naturaliter non habet
h̄ supne mete spū pul
tritudine donorū apponit
non alba s̄ d' allata me
morat. Et notandum q̄ su
perius cū dipisset non
offerit tinctis in die colo
ribus eosdem colores no
nū intulit mudos hoc uero
in loco ut tinctura uera
cū ututu ab illa phorū
fuscatione distinguueret
tincturas dicit. Addidit
mudissias. Tincture em
mudissie recte nouant
hū qui spū p̄ praua ope
fedi fucat superiecte
he spū in ore gratia ues
tiuit ut longe aliud
apparet ee qua erat
In ecclia baptisma i. vnt
io d̄ ip̄a mea i aqua
destefio. Tinctim̄ quip
pe t̄ qui p̄q in decoru
eramq; de formitate ui
ctorū accepta fido
reddim̄ pulcri gratia
ornamento ututu. Se

Vnde ergo sapia uem
et + quib; e loco intellige
genitio Abstundita e ab
oculis omni uictiu pen
sandu magnope e quid
a sto viro requiri. Vnde
sapia uenit Abeo etem
uenit a quo orta e. Et
quia ab inuisibili t̄ coe
no pre nascit. eius uia
occulta e. Vñ p̄ppham
dicit. Generatore eius
quib; eratabit locu
eius intelligentia e huia
na mēs qua hec dei sa
pietia du epleuit stat
facit Ruia ergo t̄ inui
sibilis e de quo pdit t̄
incertu nobis est manu
mete intellige aequi
estat recte nūc dicit
Vñ sapia uenit ut quid
e loco intelligentie. Sed
hoc ualde inicu e q̄ p
t̄ing subimferit. Abston
dita e ab oculis omni vi
uetiu. Sapia quippe q̄
e si oculis omni uictiu
occulta eet hanc p̄tul
dubio storiu nemo vi
diffit. Et ecce huic simo
loco audio q̄tudate q̄
ait. Deū nemo uidit.
Vmqua p̄nsuq; tu tes
tam̄i vetis patres mitu

cor min
tot hoc

cor multos horum teste
ipsa sacre lectoriis histo-
ria deum uidisse agnos-
co vidit quippe iacob
dum tamen ait vidi dum fa-
cie ad faciem et salua fac-
ta est aua mea vidi mo-
ysen dñm de quo scripturā
et loquebutur dñs ad
moysen facie ad faciem
sic loqui solet ho ad aui-
tū suū vidi iste iob
dñm qui dicit audiu-
tis audiuī te nūc
at oculis meis uidet te
vidi esaias dñm q̄ ait
Anno quo mortuus est
cepit oculis vidi dñm se
detinere super solū exaltū
et eleuatu. Vidi michaels
dñm qui dicit vidi dñm se
detinere super solū scū et os
exercitu celi assistente ei
a deo dextro et a sinistro. Quod
est ergo q̄ tot testantur ue-
teris patres deum se uidisse
testati sunt et tamen de hoc sa-
pietia q̄ deo est deo. Absolu-
tū est ab oculis omni vi-
uetū. Et iohannes ait deū
nemo uidit unquam nisi
hoc qd patet datur intel-
ligi q̄r quā diu hic mor-
biliter vivit videri p
quasdam ymagines deus
p̄ sed p̄ ipsas natūrā sue

specie no p̄t ut aua gra-
spūs afflata p̄ figurā
quasdam deum uideat s̄
ad ipsas vīm eius oen-
tia no p̄tingat hinc e-
st̄ q̄ iacob qui deū se
uidisse testat huc no n̄
in angelo uidit hinc e-
st̄ q̄ moyses qui tu deo fa-
cie ad faciem loquitur suū
loqui solet ho ad aui-
tū suū Et in ipsa uba sue lo-
tucois dicit Si tu em
grās in aspectu tuo onde
in temetipm manifeste
ut uidea te Certe em
si deo no erat aū quo
loquebutur onde in deū
dicet et no onde in te
metipm Si aut deo erat
tu quo facie ad faciem lo-
quebat cur petebat se
uide que videbat Et
ex hoc eius petuōe col-
ligit quia tu stiebat p̄
tūstpte natūrā sue clau-
tate tñē que tu repat
P̄ quasdam ymagines vide
ut sic supra certa me-
tib⁹ eius oculis adeet q̄
tenq̄ ei ad eternitatis uisio-
ne nulla ymagio cata-
te palit int̄ eccl̄. Et uide
cum ergo patres testa-
nti uelis dñm et in ipso

¶ & deis. vide nō p̄t auctorib⁹
- 139.

ta cohūs uoce deū nemo
uidit Anqua t̄ iuxta
bti iob smaz sapia que
deus est abstundita ē
ab oculis om̄m viuetu
quia in hac mortali carne
q̄sistib⁹ t̄ uideri potuit
p̄ quasda c̄ustiplas y ma
gnies t̄ uideri nō p̄t p̄
instptu p̄ int̄cūstptu lu
men et int̄atſſ. Si in uero
a quibusda potest iher
ad huc corruptibili car
ne q̄sistib⁹ ſi t̄ mēſt
mabili uitute c̄estib⁹
quoda ḡteplacib⁹ acum
ne et̄na deigitaritas ui
dexi hoc quippe aboſti
iob ſentencia nō abhorret
qui ait Abſtundita ē ab
oculis om̄m viuetu quoq;
quidq; ſapiaz q̄ deg ē vi
det huc uite ſuditz mo
ritur ne ia eius morte
teneat Nullq; quippe ea
uidet qui ad huc ianalit
vivit q̄ nemo p̄t ampler
ti deū ſit t̄ ſentu. Qui
em̄ deū uidet eo nō mo
rit quo ul ſtorio cordis
ul affectu opib⁹ abhuiq
uite delectat ombib⁹ tota
mēte ſepat. Un adeude
q̄ moyſen dicit No em̄
uidebit me ho t̄ viuet
Ac ſi apte dicit Nullus

Anqua deū ſqualit uidet
t̄ mudo canalit viuet
vn paulq; q̄ apls qui ad
huc dei cuiſibilia ſicut
npe teſtat ex pte q̄gno
uerit in huc mudo totu
ſe mortuū ēē phibebat
dices aychi mudo cruci
fixoq; ē t̄ ego mudo. Et
em̄ ia longe ſup̄ig dixi
nō ſufficit ut dicit mudo
crucifixoq; ſu n̄ eſt p̄timit
teret in mudo crucifixoq;
ē ut nō ſolu ſe mudo mo
tui ſi eſt mudo ſibi mor
tui ēē teſtareſt quaten
nec npe mudo. nec ipm
la mudo appetet. Si en
duo fortasse in uno loco
ſint. quoru vnq; viuq;
alit uō ſit mortuq; et ſi
mortuq; viuete nō uidet
vnq; t̄ mortuū uidet p̄
dicator em̄ dm̄ ut onde
quia pabietoz qua ſe hu
miliado deicerat talis
ia factq; eſt ut n̄ ipm npe
mudo n̄ mudo ipm qua
pistet No ſolu ait ſe mu
do crucifixu ut npe mudi
glaz qua appetet taqua
mortuq; nō uidet ſi et̄na
mudo ſibi aſſerit cruci
fixu t̄ quo ſe tata huli
tale deicerat ut t̄ npe
mudo taqua ia mortuq;

paulū hunc atq; desper
 tu sā uide nequaqua pos
 sit Sed uero ē q; sue
 rūt nonnulli qui deū di
 rectet etia m illa Ego
 blitudis i dicitate quidē
 sua ḡspic̄ s̄ in natūrā m
 me uideri Quos nimicu
 quisicōm̄ subtilitas se
 sellit Neq; em illi simili
 ti t̄ inmutabili concia
 aliud ē claritas aliud
 natura s̄ ip̄a ei natura
 sua claritas ip̄a datus
 natura ē Quia em suis
 dilectoribus hec dei sapia
 se qnq; oñdet ip̄e pollicet
 dices Cui diligit me dili
 get a patre meo t̄ ego
 diligit eu t̄ manifestabo
 ei me ip̄m Ac si apte di
 cat Qui in uera me c̄mit
 restat ut in mea me na
 tura uideat hinc ruesq;
 ait Beati mundo corde q̄
 mā ip̄i deū uidebit hic
 paulus dicit Nūt uide m̄
 p̄spetū t̄ enigmato t̄
 aut facie Nūt
 gnōsio expte t̄t autē
 gnōsta sicut t̄ gnōtu
 sū Et quia de deo p̄ p̄mu
 etiē pdicatoreē dr̄ in
 que desiderat angeli p̄
 spic̄ Sunt no nulli qui ne
 quaqua deū uide ut an
 gelos suspic̄t t̄ tam dicit

tu p̄ ueritatis smā scimq;
 Angelī eorū sp̄ uident
 facie patris mei qui in
 celib̄ t̄ Nūquid ergo a
 liud ueritas aliud pdica
 tor m̄sonat ueritatis Et
 si smā utraq; q̄fert q̄
 sibi nequaqua distordet
 agnoscit Deū quippe vi
 geli t̄ uident t̄ uidere
 desiderat t̄ m̄tueri sic
 ut t̄ intuet Si em sic
 uidere desiderat ut ef
 fectu sui desideri m̄me
 p̄strutat desideriū sine
 fructu ampietate habet
 ampietas pena Beati uo
 angeli ab oī pena ampie
 tatis longe fut q̄ nūqua
 sit p̄uenia t̄ blitudo que
 mut p̄uersu m̄ oob dīaq;
 dei uisione satiari quia
 t̄ p̄sta ait Satiabor dū
 manifestabit gloria tua
 Consideradū nobis est
 quo satiētē sollet fastidū
 subsequi Ut exijo recte
 sibi utraq; quemāt dicit
 ueritas quia semper
 uident dicit pdicator
 exreq; q̄ semp uide
 desiderat Ne em su
 m̄ desiderio ampietas
 desideratē satianur
 net aut sit m̄satiētē
 fastidū satiari deside
 rat Et desiderat usq;

sme labore quia desiderium
societas contat. Et sacra
est sine fastidio quia non
societas ex desiderio sp
accedit. Sic q[uod] t[em]p[or]e eu
m[od]i q[uod] ad ip[s]um fonte uite
venient[ur] erit nobis delectabilis
impensa sitib[us] sicut
societas. Et longe ab
a siti necessitatibus longe
a societate fastidii quia
et societas sociabim[us] et sa
tiati sicut in videbimus
igit deu[m] ip[s]um exit p[ro]m
u[er]o laboris mei ut p[ro]p[ter]a mo
talitatis huic tenebris
accessa eius luce gaudie
am[us]t. Et tu eius lumen
dicit accessa obseruat[ur]
qd paulus dicit. Qui luce
habeat in accessibilem
que uidet nullus hom[er]us
nec uide p[er] te. Ecce rur
su[m] audio quid p[er] te ait
Accedite ad eum et illu[m]in
mi. Quomodo ergo accede
do illuum si ip[s]e luce
qua illu[m]inari possim non
uidem quomodo inacces
sibilis. Si uero accede
do ad eum ip[s]a qua illuum
in luce videbam quomodo
inaccessibilis esse phibet.
Quia m[od]i pensandum
q[uod] inaccessibile dixit si
hom[er]us humana sapienti

Scriptura quippe sacra oes
carinalium sectatores hua
mitatis notare solet. Un
idem aplius quibusdam
distordantibus dicit. Cu
em sit mihi uos zelus +
g[ra]t[er]ia nonne carnales
estis t[em]p[or]e ho[er]ez ambu
lat[ur]. Rursum p[ro]p[ter]a sub
iectit nonne ho[er]ez estis
Et v[er]o aliis testimoniis p[ro]
tulit q[uod] oculari non uide
net auribus audiunt nec
mox ho[er]ibus destituit que
p[ro]p[ter]a uidebantur
se. Et cu[m] ho[er]ibus dixisset
abstinentia m[od]o substitutus
Rursum autem euclauit deo[n]
p[er] sp[iritu]m suu[m] ip[s]um se ab ho[er]is
uocatoe distinxit nec qui
raptus supra ho[er]ez diuina
ca supet ita etiam hoc lo
to cu[m] luce dei inaccessibi
le phibet ut ostendat qui
subdidit nullus hom[er]us
si hec uideri p[er] more
suo ho[er]ez uocat omnes
humana sapientes q[uod] qui
diuina sapientia uidelicet sup
ho[er]ez sunt videbimus igit
deu[m]. si p[er] celeste q[ui]s[er]at
supra ho[er]ez esse in more
am[us]t nec tibi ita uidebimus
sic uidet ip[s]e se ip[s]um lon
ge quippe difficulter u[er]o

fine requie / 20.

det cator se qua uidit
creatura creatore Nam
quatu ad mesitate dei
quidam nob modi figit q
teplacomis q eo ipso pon-
de cunctibim quo creatur
sug Sic pfecto no ita co
spicq deit sic ipse gspicat
se Sicut no ita requies
tim in deo queadmodu
requiestet nse Ma uisio
ma ut equies erit utra
p silus iuisioni ut equies
illius s equalis no erit
ne em iateaq in nobis
ut ita dicā teplacomis
pona nob subleuat atq
ut a nobis ad illū erija
in tenuendū capi que
infecioē cordis t dulcedie
teplacomis aliquo modo
a nobis innub in ipm era
hot ipm nee mem: inq
e requieste t bi si sic
pfecte requieste t pfecta
ergo equies e q deq
eruntur t bi equado no
e equies illius q no a se
in aliū trāsit ut quies
cit Est itaq equies ut
ita dicaz silus atq diss
mibus q p illiq equies
est hot ma imitat Ma
ut etni et beati sug
t etni imitari eternū
t magna nobis e etni
tas imitatio elimitatis

net ex sorte sua eis qua
mittari possuq q t uide
tes picipam t picipi
tes mittam Que min
rū uisio fide inchoatur
si specie pfecta qn etna
sapias quo p ora pdici
ui quasi p decretaria flua
sumq ipso suo fonte bibe
rimq Explicit liber pum
vid mire
si etna dei sapia
gspici no ualeat quado ipa
quoz iuisibilis pnu sit
qdicta huaniis oculis q
hedi no pnt In ibi exp
catis disting catorē om
quata huius uenerem
ut in hac uita usurpare
sibi de omnipotetē dei spe
cie meb huana m au
deat q solu electus suis
pmu m subseqti e minic
racōe huat Vn bn post
qua dictu e Abstodita
e ab oculis omni uiuētū
ilico submersit volvitur
quoq celi latet Qn sp
tura emi facia uolucreb
aliquando in bono aliquo
ued in malo dat intelli
git pvolucreb quippe
non uqua ptales aerie
designat bonoru studis
auerse bn uelat fore

Q Sap. 1.

fine voluntibz / c. 1.